ALBERTVILLE 92

OL - LØRDAG

Åpnings-seremoni
NRK-TV kl. 16.05

Ishockey
Norge - Tsjekkoslovakia
NRK-TV kl. 16.30

OL - SØNDAG

15 km klassisk langrenn kvinner
Øvelsen avvikles søndag 9. februar i Les Saisies, med start kl. 10.00
På OL-programmet første gang i Albertville – 1992.
Regjerende verdensmester: Jelena Välbe, SUS.
Beste norske i VM-91: 2) Trude Dybendahl.
Norske deltakere: Trude Dybendal (26, Kjelsås), Inger Helene Nybråten (31, Skrautvål), Solveig Pedersen (26, Oddersjaa), Inger Lise Hegge (27, Henning).
Reserve: Marit Wold (26, Kjelsås).
RADIO OG TV:
NRK-TV fra ca. kl. 10.00.
NRK-P2 fra ca. kl. 10.00.

Utfor menn
Øvelsen avvikles søndag 9. februar i Val d'Isere, med start kl. 12.15
Beste norske prestasjon: 5. plass ved Erik Håker i -72.
(Merk: Birger Ruud vant utforrennet i Garmisch i 1936, men medaljer ble utdelt bare i alpin kombinasjon).
Øvrige poengplasseringer: Stein Eriksen nummer 6 i -52.
Regjerende verdensmester: Franz Heinzer, Sveits.
Beste norske i VM-91: 5) Jan Einar Thorsen.
Norske deltakere: Jan Einar Thorsen (Voss), Lasse Arnesen (Heming), Tom Stiansen (Asker), Kjetil Andre Aamodt (Nordstrand). Aamodt kjører bare hvis han gjør det brukbart på trening lørdag.
RADIO OG TV:
NRK-TV fra ca. kl. 12.00.
NRK-P2 fra ca. kl. 12.00.

Hopp, normalbakke

OSLO (VARDEN): For nøyaktig en måned siden i dag gikk det et gisp gjennom publikum i målområdet i Garmisch Partenkirchen. På den store billedskjermen kunne vi følge Atle Skårdals ville luftferd ut av løypa, under sikkerhetsgjerdet, og inn blant publikum. Atle reiste seg etterhvert og kjørte ned, men skaden han pådro seg var alvorlig. Røket korsbånd og strukket leddbånd i det venstre kneet. Sesongen var spolert og søndagens utforkonkurranse i Val d'Isere bare en fjern drøm.

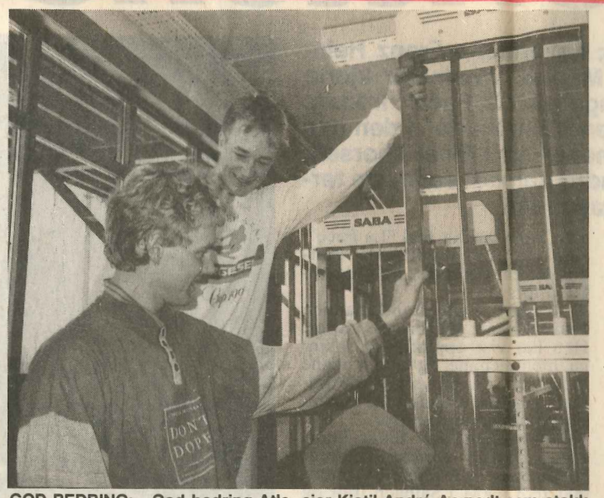

GOD BEDRING: - God bedring Atle, sier Kjetil André Aamodt som stakk innom før han dro til OL i Albertville.

Et møysommelig slit hver dag

TEKST OG FOTO: ARNT W. LUNDSHOLT

Etter en vellykket operasjon har Atle såvidt kommet igang igjen med treninga. Fire-fem timer hver dag. Et møysommelig slit og veldig monotont, men den eneste veien å gå for å bli helt restituert. Når neste sesong starter skal han være 100 prosent fit for fight.

TUNGT Å KOMME IGANG

Men at det var tungt å komme igang igjen er Atle den første til å innrømme. Ikke minst det psykiske har vært slitsomt.

- Den dagen jeg ble skrevet ut av sykehuset etter operasjonen var tøff. Da hadde jeg endel negative tanker i bakhodet. Jeg hadde lyst til å gi opp akkurat da, men klarte etterhvert å overvinne de vonde følelsene. Men det har vært tungt, veldig tungt. Jeg kunne grine for det minste en stund. Derfor har jeg sagt nei til alle, inkludert journalister, som har spurt meg om de kan se OL-utfor'n sammen med meg. Det kommer til å bli veldig følelsesladet så den vil jeg se alene.

TÅRENE KOM

For Atle har erfart hvordan det er å se på når kameratene i utforlaget kjører om ære og berømmelse. Sorg og glede er nærmere hverandre enn det som er godt for en sportsmann.

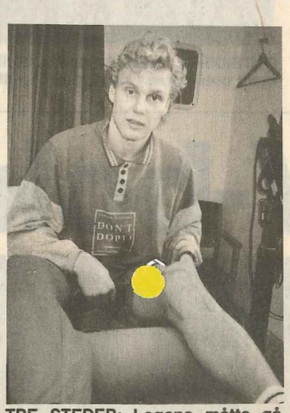

TRE STEDER: Legene måtte gå inn tre steder i Atles kne. Arrene er naturlig nok fortsatt godt synlige.

- Det var knallhardt å starte på nytt. Jeg følte meg null verdt og lysten til å kutte ut lå i bakhodet, sier Atle. Nå er han imidlertid over den verste kneika. Halvannen ukes trening på toppidrettssenteret begynner å gi resultater.

godta at jeg starter på null igjen, ja faktisk på minussiden. Det var det verste å akseptere etter at operasjonen var over. Jeg ble fortalt at nå dreide treningen seg om å komme opp på nullnivå igjen. Jeg følte meg null verdt, rett og slett ubrukelig, sier Atle som imidlertid har lagt det stadiet bak seg. Nå har han trent halvannen uke og såvidt begynt å belaste venstrebeinet.

KOKE EGG PÅ KNEET

Det er ikke det at Atle er noe mer eller bedre enn andre. Han er bare en vanlig gutt som er blitt en av de beste i verden i sin sport. Han er ikke noe mer eller bedre enn andre, men han er en av de som er blitt en av de beste i verden i sin sport.

hardt i. For å dempe betennelsen produserer kroppen vann. Det kommer først etter at treningen er over og den første uken følte jeg at jeg kunne koke egg på kneet Så varmt ble det utpå kvelden. Fortsatt er det vann i kneet, men nå er jeg flinkere til å regulere intensiteten under treningsøktene så vannmengden er ikke så stor lenger, sier Atle som fredag gjorde seg ferdig med første del av treningsprogrammet. Nå legger Jon Vikne og Hilde Fredriksen opp et nytt program. Om fjorten dager kan han belaste kneet for fullt. Å legge ut på landeveien i joggedrakt er imidlertid uaktuelt. - Det er langt frem til det, sier Atle og griner litt på nesa.

MYE SYMPATI

Etter fallet i Garmisch fikk postbudet i gata der Atle bor det mer travelt enn vanlig. Folk i alle aldre skrev brev for å ønske god bedring.

- Jeg fikk et par fulle bæreposer de første dagene. Hyggelig at folk ønsket å støtte meg, jeg trengte litt medlidenhet da, og har forsøkt å svare alle som har skrevet til meg. Nå er det imidlertid slutt på den biten. Medlidenhet er det jeg trenger minst av alt akkurat nå. Jeg må kjempe for ikke å syntes synd på

HARDT: - Det var knallhardt å starte på nytt. Jeg følte meg null verdt og lysten til å kutte ut lå i bakhodet, sier Atle. Nå er han imidlertid over den verste kneika. Halvannen ukes trening på toppidrettssenteret begynner å gi resultater.

- Jeg kunne vært i Val d'Isere, men valgte å takke nei. Ser det på TV og krysser fingrene for Jan Einar og Lasse. Det blir tøft ransesesong sterter i november-/desember.

JUSTERE MÅLSETTINGEN

haster avgårde til behandling hos fysioterapeut Hilde Fredriksen.

Deretter er det svømming som

NRK-P2 fra ca. kl. 12.00.

Hopp, normalbakke

Øvelsen avvikles søndag 9. februar i Courchevel.
På OL-programmet første gang i Chamonix — 1924.
Beste norske prestasjon: Gull til Jacob Tullin Thams i -24, til Alf Andersen i -28, til Birger Ruud i -32 og -36, til Petter Hugsted i -48 og til Arnfinn Bergmann i -52.
Regjerende verdensmester: Heinz Kuttin, Østerrike.
Beste norske i VM-91: 2) Kent Johanssen.
Norske deltakere: Øyvind Berg (Høland), Magne Johansen (Trønderhopp), Lasse Ottesen (Aurskog), Espen Bredesen (Marikollen).
Reserve: Rune Olijnyk (Lørenskog).
RADIO OG TV:
NRK-TV ca. kl. 13.30
NRK-P2 ca. kl. 13.30

3.000 meter skøyter kvinner

Øvelsen avvikles søndag 9. februar i Albertville.
På OL-programmet første gang i Squaw Valley — 1960.
Beste norske prestasjon: Gull til Bjørg Eva Jensen i -80.
Øvrige medaljevinnere: Lisbeth Korsmo bronse i -76.
Distansevinner i siste allround-VM: Gunda Niemann, Tyskland.
Norske deltakere: Else Ragni Yttredal (Asker), Anette Tønsberg (AFSK).
RADIO OG TV:
NRK-TV fra kl. 16.00.
NRK-P2 fra kl. 16.00.

Ishockey

Ishockey innleder og avslutter OL. De første gruppekampene spilles allerede før innledningsseremonien lørdag 8. februar, men finalen spilles først søndag 23. februar kl. 14.15, like før avslutningsseremonien.
Alle kampene går i Meribel.
Det spilles enkel serie i to grupper a seks lag. De fire beste i hver gruppe går til kvartfinaler.
Regjerende verdensmester: Sverige.
Norges VM-innsats i -91: Nummer to i B-VM.

Aking, single menn

Beste norske prestasjon: 4. plass ved Rolf Greger Strøm i -64.
Norske deltakere i Albertville: Ingen.
RADIO OG TV:
NRK-TV opptak i sendingen «Albertville i dag» mandag. Eurosport kl. 11.20-12.00 søndag. Fra kl. 13.45 mandag.

Kunstløp par

Beste norske prestasjon: Sølv til Alexia og Yngvar Bryn i -20.
Verdensmestere 1991: Natalia Misjkuteniok/Artur Dmitriev, Sovjet.
Norske deltakere i Albertville: Ingen.
RADIO OG TV:
Eurosport søndag kl. 19.30.
NRK OL-studio kl. 21.15.

For Atle har erfart hvordan det er å se på når kameratene i utforlaget kjører om ære og berømmelse. Som for eksempel i Kitzbühel. Det var tøft og Atle innrømmer det uten å blunke.

- Jeg var på sykehuset. Da presset tårene på, jeg klarte ikke å takle den situasjonen. Det kan bli på samme måten søndag. OL var noe jeg som alle andre hadde sett frem til, sesongens høydepunkt. Jeg må bare akseptere at jeg ikke er der, og begynt å belaste venstrebeinet.

KOKE EGG PÅ KNEET

Mandag for halvannen uke siden tok han stingene etter operasjonen. Tirsdag startet den møysommelige treningen for å komme tilbake. Opplegget fra lege og fysioterapeut er spikret, men det er Atle som må sørge for gjennomføringen.

- Det var et problem de første dagene. Jeg kjente ingen smerter i kneet og tok nok litt for

...ble slått på den siten. Mednenhet er det jeg trenger minst av alt akkurat nå. Jeg må kjempe for ikke å syntes synd på meg selv så jeg trenger absolutt ikke andre til å fyre opp under den siden av dette her. Nå er det bare å bite tenna sammen.

KRYSSER FINGRE

Søndag kjøres OL-utfor'n i Val d'Iseres nye løype. Atle skulle gjerne vært med der, men må isteden følge med på skjermen.

- Jeg kunne vært i Val d'Isere, men valgte å takke nei. Ser det på TV og krysser fingrene for Jan Einar og Lasse. Det blir tøft å ta Franz Heinzer. Han er nesten komplett. Han kan stole helt på kroppen sin. Han er teknisk god og bruker ikke krefter unødvendig. Det har vært mitt problem. Jeg har hatt en tendens til å bruke for mye krefter i forhold til teknikken. Heinzer er rasjonell og må bli favoritt søndag, mener Atle som er tilbake for fullt når neste konkurransesesong sterter i november/desember.

JUSTERE MÅLSETTINGEN

- Det som blir viktig foran neste sesong er å justere målsettingen. Før Garmisch var det bare snakk om plasseringer blant de fem-sek beste. Når neste sesong starter må jeg overbevise meg selv om at plasseringer blant de 15 beste er bra. Det kan bli tøft nok, men jeg prøver å overbevise meg selv om det er den eneste veien å gå, sier Atle før han haster avgarde til behandling hos fysioterapeut Hilde Fredriksen.

Deretter er det svømming som står på programmet før dagen avsluttes med fotografering. Sponsorene skal fotsatt ha sitt og Atle må stille opp. Et ødelagt kne denne sesongen betyr lite. Neste sesong er han igjen et gullkantet blad for skiforbundets sponsorer.

"Løypa er som skapt for Atle!"

ALBERTVILLE (VARDEN): - Synd at ikke Atle er her. "La Face" er som skapt for ham, hevder Bjarne Li og lar blikket sveipe over den stupbratte og krevende utforløypa som fra 2809 meters høyde slynger seg nedover La Face de Bellevarde mot alpin-eldoradoet Val d'Isere. Mens Atle Skårdal sitter hjemme, kjører Jan Einar Thorsen, Lasse Arnesen, Tom Stiansen og Kjetil André Aamodt i morgen for Norges ære i den nye OL-løypa.

PASSER ATLE: - Her skulle du vært, Atle - denne løypa hadde passet deg, sier den tidligere utfortreneren Bjarne Li foran OL-løypa i Val d'Isere.

- Vi har folk både i favorittsjiktet og blant outsiderne, som på en god dag har kapasitet til å lukte på medalje. Men dessverre mangler vi det sterkeste kortet. Bjarne Li tenker naturligvis på Atle Skårdal.

HÅND I HANSKE

- Dette er en løype som passer Atle som hånd i hanske, fortsetter den tidligere landslagstreneren i utfor. - Utforløypa er veldig bra, sier han.

- Tidligere har det vært for mange transportetapper, både i verdenscup og mesterskap. Det var om å gjøre å være stor og tung, og kunne gli. La Face, derimot, krever alt av kjøreren. Her må han jobbe i ett sett og får aldri fred.

Bjarne Li er på plass i Val d'Isere som TV-kommentator sammen med Lars Lystad. Han er kjent som jentenes landslagstrener (1978-1982), og senere som trener for utforlandslaget (1982-1985). Både Atle Skårdal og Lasse Arnesen var hans disipler.

REKRUTTER FRA NSG

- Hva er hemmeligheten bak alpinsuksessen, Bjarne?

- Du kan bare ta et blikk på den yngre garde i alpinlandslaget og se hvor de kommer fra, forfekter Bjarne som til daglig har ansvar for fartsgrenene ved Norsk Skigymnas.

- Nitti prosent av dem er rekruttert fra Norsk Skigymnas, slår han fast. - Det er den eneste rekrutterings-anstalten som har fått til noe, og de har ressurser, fortsetter han. - Der finnes det erfarne og dyktige trenere, og der kan unge, ambisiøse utøvere kombinere utdanning med satsing på toppidrett.

- Hele forklaringen ligger ikke her, fortsetter han entusiastisk. - På samme tid fikk vi tidlig frem en foregangsmann i Ole Kr. Furuseth, som brakte økonomiske midler til Norges Skiforbund. Det er klart at det har hatt betydning for utviklingen, forfekter Li.

UTFOR VAR FARLIG!

- Mens vi var to trenere på 80-tallet på den samme troppen, er det i dag hele 12 mann på NSFs lønningsliste. Her ligger nok noe av hemmeligheten, hevder Bjarne Li.

Han gleder seg over norske triumfer i alpinsporten. - Eventyrlig, sier han og smiler hjertelig.

- Merkelig, fortsetter han, og dveler litt i sin egen tid som utfortrener. - NSFs policy den gang var at de ikke ville satse på utfor, for det var både ressurskrevende og farlig, påsto forbundsledelsen! Men vi neglisjerte forbundet og satte i gang. Atle var en av grunnene til det, røper Bjarne.

- Måtte jo være stokk blind der-

ARNE BORGERSEN (tekst)

Varden

FRANK KVISGAARD (foto)

I ALBERTVILLE

som man ikke så potensialet i den gutten. Som første års junior var han desidert best i sin klasse. Det ville ha vært skandale om vi ikke hadde hatt et tilbud til Atle.

- Den gang hadde vi et lite, men veldig godt lag, beretter Bjarne. - Men vi ble ikke lagt merke til her hjemme. Verdenscupresultater fantes ikke.

Bjarne forteller at utforguttas innsats under treningen i VM i Bormio i Italia i 1985, vakte oppsikt. - Det var tre mann blant de ti beste. To av gutta var juniorer, og det var Atle og Lasse.

- Vi var dessverre for få den gang til å ta oss av de nest beste, og de ble enten proffer eller valgte å legge opp. Det var nesten til å grine av, for de nest beste gikk for lut og kaldt vann.

INSPIRERENDE

- Hvordan er det å oppleve alpinmiljøet på nært hold?

- Enormt inspirerende å kunne treffe gamle trenerkolleger, og dessuten har jeg et nært forhold til hver og en av utforgutta.

Bjarne stortrives. - Det betyr at jeg også snapper opp endel tekniske nyvinninger som er verdifulle. Og ikke minst får jeg oppdatert meg selv, avslutter en lett optimistisk Bjarne Li foran morgendagens OL-utfor.

DET NYE

FEBRUAR Nr. 2 1992 - Kr. 33,- (inkl. moms)

Lena (25)
STOLT AV Å VÆRE TATER

Mote:
10 SIKRE KLASSIKERE

Gravid & usikker:
Det Nye gir deg SVARENE

Jodie Foster:
STJERNE uten nykker

Atle Skårdal:
Verdens raskeste LATSABB

YRKES-GUIDE:

- 71 yrker fra A til Å
- Yrker for fremtiden
- Tør du bytte jobb?
- Utdanning i EF-land

7 023060 415105
bc 510 02

VERDENS RASKESTE

LATSABB

Atle Skårdal er større enn A-HA. Men når jubelen stilner, står en sjenert telemarking på 25 tilbake og lengter etter sofaen hjemme. Der venter ingen på ham. Atle Skårdal er ungkar og Donald Duck-leser uten kjæreste, uten armkrok å krype inn i. Dette intervjuet ble gjort før Atles fatale fall i Garmisch tidligere i vinter. Han drømte friskt om OL-gull og World Cup. Isteden har han nå fått sjansen til å tenke på fremtiden. Hva venter når moroa er over?

Tekst: Yan Friis
Foto: Paul Paienwonsky

I motsetning til popstjernen, tror ikke idrettsstjernen at han er verdens navle. Han har knapt fått tid til å forlate gutteværelset, forholdet til mor og far ligner mest av alt på en bukett roser (med takkekort). Om en idrettsutøver avbryter skole og utdannelse, aksepteres det blankt av sjåvinistene i de tusen hjem. Idrettsutøveren gjør det for konge og fedreland. Han gjør det for oss. Rockemusikeren gjør det *mot* oss.

Atle Skårdal er som de fleste idrettsfolk jeg har møtt, litt på vakt og påtagelig sjenert. Det er lite som minner om fartsbøllen i skinnende kondomdrakt som fyker ned fjellsidene mens hele Mellom-Europa hyler og norske TV-kommentatorer detter ut av boksene sine, og som står der i målområdet etterpå med vegg-til-vegg seierssmilet og blondluggen til alle kanter og skien hevet mot himmelen (med firmamerket skrikende godt synlig).

Mannen som sitter i sofaen foran meg med bena på bordet, er nesten usynlig. Stemmen ligger blygt på grensen mot det uhørlige. Blikket er blått, men defensivt. Han er betydelig mindre enn myten. Han kløner litt med fjernkontrollen for å slå av Dag Kolsrud-CD'en i en stue som er blek som demringen. På spisebordet ligger konfektesken med lokket på gløtt.

— Det er ikke min leilighet, sier Atle forsiktig. Han leier den sammen med to andre, men nå skal han flytte, for Atle har kjøpt leilighet ved Sognsvann. Og Sognsvann, det er omtrent det nærmeste Oslo kan komme Telemark i en look alike-konkurranse.

Atle Skårdal er 25, kommer fra Lunde i Telemark, er en av verdens beste utforkjørere, og forsøker i dette øyeblikk å redusere seg selv:

— At jeg er en av de største alpinstjernene i verden?! Nei, det vil jeg ikke si.

Benekter han stilt som stavtak i nysne.

Guttedrømmen som er gått i oppfyllelse?

— Nei, det var veldig fjernt den gangen jeg var liten. Det var bare sånt man så på TV.

ATLE SKÅRDAL

IDRETTEN ER ALT

Som alle alpinister begynte Atle med slalåm. Ned brattbakken i Lunde, eller de sugende fallene på Lifjell. Men slalåmkjører ble han ikke.

— Nei, jeg er altfor treg i kroppen.

Mumler han unnskyldende. Og flirer.

Atle er med sine 25 år en relativt ung utforkjører. Der kan du nemlig holde det gående lenge.

— De eldste er 34. I utfor trenger du ikke være så rask i beina som i slalåm. Jeg kommer ikke til å legge opp i nærmeste fremtid.

Han ler avvergende når jeg beskylder ham for å være glad i fart.

— Nei, det er bare tull. Jeg synes jo det er moro å kjøre fort på ski, men det må skje noe, du må hoppe og svinge litt . . .

Atle bruker omtrent all tid han har på alpinsporten.

— Ja, 100 %. Alt jeg gjør og tenker hver dag har noe med det å gjøre.

Ikke akkurat prototypen på den klassiske amatøridrettsmann! Hva er egentlig forskjellen på deg og en proffkjører?

— De får pengepremier i renna. Men det ser ut som det kommer hos oss også.

Dessuten håver man inn ganske feite summer fra sponsorene. Kan du leve av sporten?

— *Nå* er jeg kommet til et punkt der jeg kan leve av det. Men først må du gjennom mange magre år hvor du er avhengig av foreldre — og besteforeldre, som i mitt tilfelle. Hele familien har backa opp.

Familien, ja. Uten familien stopper Skårdal.

SKUMMEL FREMTID

— Jeg hadde aldri vært i nærheten av å nå World Cup hvis ikke de hadde hjulpet til. De satset det de hadde av penger og tid på meg. Det begynte allerede da jeg var ti år.

Hva fikk faren din til å gjøre dette?

— Nei, han syntes vel det var litt moro, han også. Det å reise rundt på renn og sånn.

Du ble ikke pisket frem?

— Nei, absolutt ikke. Det var sånn at alle kameratene mine som kjørte på ski hadde familien i ryggen, de også. Vi reiste rundt til de samme plassene i helgene, bodde på campinghytter, ble en gjeng.

Atles bestefar var møbelsnekker. Faren jobber i kommunen som linjemontør. Og Atle, vel bortsett fra at han valgte alpinsporten, så så det en stund ut til at han skulle bli elektriker.

— Etter ungdomsskolen gikk jeg to år på elektro på yrkesskolen. Jobba litt som praktikant i elektrikerfirma. Men jeg vet ikke om det er det jeg kommer til å drive med senere.

Husker du noe?

Atle lener seg frem og flirer:

— Jeg skal vel klare å sette opp en lampe, men ellers er mye glemt.

Men hva skjer når karrieren er over? Mange idrettsstjerner er blitt stående på bar bakke.

— Ja, det er sant. Det er noe av det skumle med det.

Man er bare verdt noe så lenge kroppen er ung og sterk. Pensjonsalderen er fryktelig lav. Der ligner idrettsmannen og horen på hverandre, eller hva?

Sammenligningen skaper ingen reaksjon hos Atle.

— Hvis du satser beinhardt i mange år og ikke får noe særlig igjen, kan du risikere å stå på bar bakke når du er 30. Det er en veldig sjanse å ta egentlig, hvis du ikke har noe ved siden av.

Tenker du på det?

— Bare når jeg blir minnet på det av andre.

Sier han så lavt at stemmen går i ett med det bleke lyset.

JENTER SKRYTER

Idag er Atle Skårdal 100 % alpinsport. Men hvordan var han som guttunge? Hvilke interesser hadde han?

— Jeg var som alle andre. Sparka fotball lenge. Jeg hadde motorsykkel da jeg var 16!

Kommer det oppriktig begeistret.

— Det var fryktelig moro. Ellers? Tja, alt som folk i den alderen interesserer seg for . . .

Jenter?

— Jenter, selvfølgelig. Måtte jo smugkikke litt. Det var det eneste man kunne gjøre den gangen.

Men nå?

— Nå ser jeg på jentene, ja!

Gifteplaner?

Atle ler.

— Jeg har ikke akkurat planlagt det. Skal en gifte seg, må en jo ha noen å gifte seg med.

Har du vært bånn på trynet forelsket?

— I tenåringstida, ja.

Når var du forelsket første gang?

— Jeg var veldig forelska når jeg gikk på barneskolen, men den gangen viste man det på litt andre måter enn man normalt burde gjøre. Som regel var man veldig vrang mot akkurat *den* jenta. Men første gang jeg tørte vise det . . .

Han er langt borte.

Var det skummelt?

— Ja.

Gikk det bra?

— Ja. Men det var veldig viktig hva de andre gutta syntes, da.

Gutter har en tendens til å skryte, mens jenter ikke har det.

— Ha'kke jenter det?

Utbryter han vantro.

Ikke på samme måte.

— Ha! De skryter, altså! Håh! De er minst like ille som gutta! Det er bare gammel overtro at de ikke gjør det.

Men nå i 1992, hvordan skal en ålreit jente være, hva ser du etter?

— Det er vanskelig å si. Det er bare å ta en tur på Karl Johan en litt vakker sommerdag, så ser du hvordan jenter skal se ut. Ingen land kommer opp mot Norge. Ingen steder i verden kan måle seg med Karl Johan på en varm vårdag.

Hvilke egenskaper skal hun ha?

— Det første du reagerer på er et fint utseende.

Hva ser du da? Blondt hår, sort hår, rødt hår . . . ?

— Langt hår. Og . . .

Atle ser nesten salig ut:

— . . . lange ben.

Men egenskapene?

— Hun må kunne ta på seg noe annet enn ballkjolen. Jeg liker jenter som er litt . . . freshe.

Du er ikke den enkleste mannen å være sammen med, fulltids idrettsmann med adresse over hele verden?

— Nei, men det er mange av gutta som er sammen med en dame. De klarer det bra, de. Det kommer litt an på hva slags type du er. Når jeg kommer tilbake fra utlandet, kan jeg godt tenke meg å gjøre noe som jeg ikke har gjort på lenge, for eksempel å sette meg ned i sofaen og ikke gjøre noen ting. Bare se på TV. Ingen bekymringer, ikke sant?

Trives du som ungkar?

— For øyeblikket, ja, men jeg håper jeg ikke blir ungkar *for ever!*

Er det ikke ensomt av og til?

— Klart at innimellom hadde det vært godt å ha en armkrok å krype inn i, men . . .

Han tar seg i det:

— Jeg føler ikke noe savn for øyeblikket.

Er du sjenert?

— Sjenert? Jaa, vil nok si det. Jeg er sjenert, ja.

Hva er mest plagsomt?

— Å prate i forsamlinger med mye mennesker. Skal jeg holde en tale, kjenner jeg det ganske kraftig.

Alkohol gir meg dårlig samvittighet, jeg føler at treningsøkta er bortkasta.

JEG ER LAT

Savner du noe i livet ditt?

— Nei.

Du er alltid glad og fornøyd?

— Nei, det er jeg ikke. Men det er ikke folk som ikke driver med idrett heller.

Hva får deg utafor?

— Hvis jeg føler at jeg har mista kontrollen på ett eller annet, at jeg er sjuk eller . . .

Må du alltid ha kontroll?

— Nei, det må jeg ikke. Men hvis jeg føler at jeg ikke er i slag på skiene, for eksempel, og ikke skjønner hvorfor det går dårlig . . .

Ski igjen. Alltid ski. Men om sommeren tar du vel pause?

— Nei, det blir en del trening, mye samlinger. Men jeg prøver så mye som mulig å holde meg i nærheten av sjøen.

Og står på vannski?

— Ja, gjerne det, men jeg liker også å ligge rett ut i sola og slappe av. Jeg er ganske lat.

Da må du være ganske flink til å være lat, hvis du klarer å legge det inn i treningstilværelsen din!

— E'kke noe problem det! Når du ikke er på trening, står du jo fritt til å velge sjøl. Om du bare vil sette deg ned i sofaen og se på TV, eller om du vil ut og oppsøke venner og . . .

Så de får heller oppsøke deg?

— Ja, nei, til en viss grad er det rimelig jevnt fordelt, håper jeg. Men . . . jeg er ganske lat. Jeg må innrømme det.

Røker du aldri?

— Nei.

Har du aldri gjort det?

— Jeg har prøvd å røyke.

Som gutt?

— Ja, når jeg gikk på barneskolen var alle gutta bak skolen i friminuttet og prøvde en røyk. Du kom ikke gjennom barneskolen uten det. Så jeg har prøvd. Men det ble med det.

Er du helasket, spiser bare sunne ting, rører ikke alkohol . . . ?

— Nei, jeg spiser potetgull, jeg.

Potetgull Light, da?

— Nei, he he, det er som med cola. Det drikker jeg aldri light, det skal være skikkelig vare!

Kan du ta en øl?

— Det er blitt mindre og mindre av det etter hvert som tida er gått. Jeg var mindre redd for å ta en øl for fem år sida enn jeg er nå.

Hva er farlig?

— Jeg får dårlig samvittighet, jeg føler at treningsøkta er bortkasta. Det kommer igjen av at jeg er litt lat, da. Hvis jeg for eksempel tar meg en øl eller to, kanskje en røyk til og med, må jeg trene ti ganger mer enn jeg gjør nå. Derfor står jeg over det.

TENTE PÅ EN DAL

Så det er ikke livssynet som holder deg unna alkoholen. Har du forresten noe livssyn?

— Jeg er rimelig gjennomsnittlig der, tror jeg.

Kristen i navnet, men i tankene likeglad?

— Ja, du kan vel si det. Jeg går i kjerka på julaften, og det er alt. Jeg har ikke tenkt så nøye gjennom kristendommen. Det må jo ha skjedd noe en gang for at jordkloden kunne oppstå. Men det er ikke noe jeg går rundt og tenker på daglig.

Det som skjer i verden, krig, miljøkatastrofer, økonomiske sammenbrudd. Følger du med?

— Ja, så godt jeg kan. Jeg tar veldig lett holdningen som kanskje veldig mange mennesker tar: Du reagerer når du leser om det, så går det ti minutter og så er du i den gamle tralten igjen. Man gjør jo ingenting med det. Jeg kjører blyfri, altså, og så bruker jeg *roll on* i stedet for spray. Det er vel stort sett det jeg gjør for miljøet.

Gjør du ikke noe galt?

— Joda.

Hva er det sprøeste du har gjort?

Atle ler overrasket.

— He,he. Det aller dummeste jeg har gjort skjedde da jeg var litt mindre, da jeg og en kamerat satte oss inne i et hundehus og tente fyr på åpningen.

Et slags selvmordsforsøk?

— Nei, vi var ikke så veldig lure, tror jeg. Jeg vet ikke hva vi tenkte på. Jeg har en annen historie også, da jeg tente på en dal, jeg og kameraten.

Gudbrandsdalen?

— Nei, nei! Ikke så svær dal, da, et søkk, liksom, fylt med gress. Voksne kunne kontrollert det, men vi klarte det ikke. Vi måtte stoppe toget fordi det brant helt inn til linja.

En gryende pyroman?

— Nei, absolutt ikke! Det var bare det jeg kom på da du spurte.

Er du en lesehest?

— Jeg leser littegrann, men ikke så veldig mye. Noe enkelt no'. Donald Duck og sånn. Jeg leser mye Donald, men jeg leser bøker også. Den siste var «Rebecca-koden» av Follet.

Du er glad i Telemark?

— Ja, jeg har ikke bytta adresse. Skal du sende brev til meg, så sier jeg 3740 Lunde, ikke sant.

Men du må bli voksen snart!

— Jeg er voksen jeg!

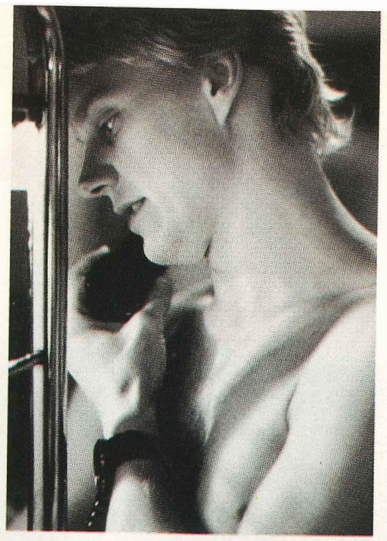

Skiene må fort opp, det er vår måte å betale sponsorene tilbake på. Visst ser det rart ut, men folk legger merke til skien.

Kommer det indignert fra sofaen.

— Er det liksom adressen som avgjør om du er voksen eller ikke?

Hva er så flott med Telemark?

— Det er alltid noe eget ved stedet du er født og oppvokst.

Men om du skulle overbevise noen om hvorfor Telemark var toppen?

Han ler.

— Moltene på Luksefjell. He, he, nei, jeg aner ikke hva jeg skal si. Det er vel der som i resten av Norge, fint . . . en trygg og god plass å bu.

WORLD CUP STØRRE ENN OL

Tilbake til utforløypa. Hvordan føles egentlig kroppen når du suser i mål?

— Hvis det er en løype med lange glistrekker og forholdsvis rolige partier, kjenner du at du er blitt sliten underveis, du blir stiv i beina. Men er det en løype som du må mer opp og jobbe i, kjenner du gjerne ikke noe før du kommer ned.

Vet hvordan du ligger an underveis?

— Nei, ikke noe annet enn hva du føler selv.

Så går du i mål.

— Ja, da er det om å gjøre å få stoppa da.

Og så må skiene opp.

— Skiene må fort opp, det er riktig.

Er det et krav fra sponsorene?

— Ikke en skreven regel, men det er vår måte å betale dem tilbake på. Visst ser det rart ut, men folk legger merke til skien.

Sponsing er nødvendig, men er det egentlig så veldig stor forskjell på disse skimerkene?

— Blizzard er klart best.

Sier selvfølgelig Atle. Med et lurt glimt i øyet.

Men andre løpere bruker andre merker og sier at *de* er best.

— De må være fryktelig mye bedre enn meg hvis de kan kjøre enda fortere!

Forventningspresset, kjenner du det?

— Nei, jeg er bare sugen på å gjøre det bra.

Gjøre det bra for deg selv eller for Norge?

— Nei, ikke for Norge, kanskje, men det hender ofte at jeg tenker det var godt jeg gjorde det bra idag for nå sitter de hjemme og koser seg, ikke sant.

Hvilken plass skal du havne på for å bli skuffet i OL?

— Alle som står på start, står der for å vinne.

En drøy uke etter at disse ordene falt, gikk Atle overende i Garmisch. Avrevet leddbånd og spolert sesong ble resultatet.

— Men jeg reiser til OL likevel — som turist! utbasunerte det nyopererte alpinesset.

Atle har fått mer tid til å dyrke sin andre lidenskap, livet i sofakroken, enn han egentlig ønsket. Han ble utsatt for noe av det verste som kan ramme en toppidrettsmann.

Men Atle Skårdal kommer tilbake. Når skaden er helet, en gang utpå sommeren, begynner de knallharde forberedelsene foran sesongen 1992/93. Og om to år er det OL på Lillehammer. Historien om fartsfantomet fra Telemark er ikke over. Den har bare tatt en pause. En tenkepause. Og tenkepauser har ingen vondt av. ♥

SPORTEN SØNDAG

FALT (som fluer)

Av TRYGVE SUNDBØ og MORTEN HVAL (foto)

KVITFJELL (VG) Den brutale virkelighet ble utspilt for åpen scene da OL-løypa på Kvitfjell ble åpnet i går. Unge alpinister falt som fluer i den giftige utfortraseen, og festen i målområdet ble til stadighet avbrutt av blodige og mørbankete idrettsgutter på vei til trøst og legebehandling.

For all verdens hornmusikk og festtaler kan ikke skjule alvoret bak innvielsen av en topp internasjonal utforløype. I denne sammenhengen betyr uttrykket «topp internasjonal» at den er brattere, vanskeligere og farligere enn andre løyper.

Og drømmen, som i går ble oppfylt for hele OL-Norge, har en pris. Og den prisen betales hverken av festtalere eller arrangører, men derimot av alpinistene som må leve med stadig større risikoer og tøffere utfordringer.

«Forelsket»

«Denne løypa har vi forelsket oss i,» sa FIS-sjef Marc Hodler.

Men det var brutale kyss som ble utdelt i Kvitfjell-løypa.

Hele 15 løpere fikk rundjuling etter til dels stygge fall.

Ytterligere fire ble diskvalifiser
for ikke å ha greid å kjøre innenfo
portene.

For å unngå enhver misforståels
OL-løypa i Kvitfjell er super. Den e
et anlegg norsk alpinsport vil vær
stolt av, og som setter oss på det in
ternasjonale utforkartet.

Og ingen skal være i tvil om a
LOOC har lykkes i utviklingen a
denne løypa. Det tok mange år fø

ÅPNET: *Atle Skårdal besørget den offisielle åpningen av OL-løypa, sammen med OL-maskotene Håkon og Kristin. T.h.: Gerhard Heiberg, presidenten i Lillehammers olympiske organisasjonskomité (LOOC), som hjalp til med å være snorholder.*

FERDIG: *Josef Strobl, Østerrike, kjemper desperat for å gjøre det beste ut av det, på én ski. Bare hundredeler senere falt han også.*

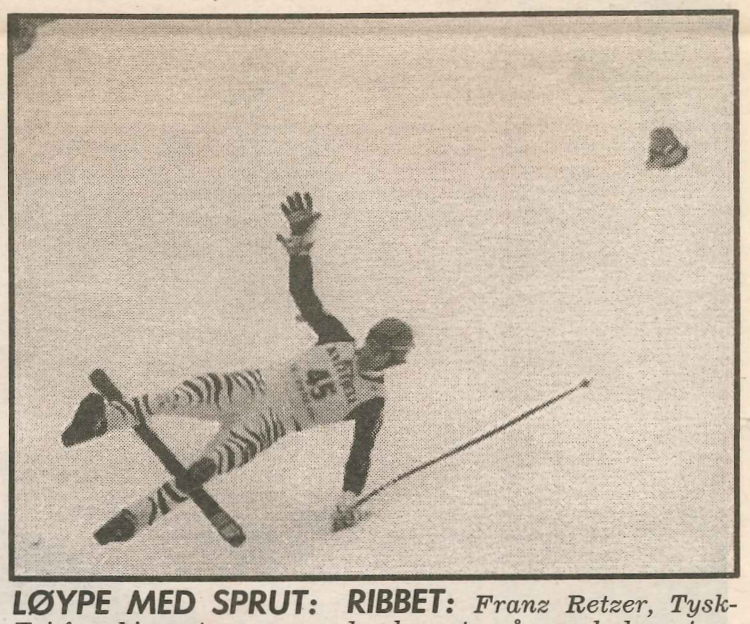

LØYPE MED SPRUT: *Fri for ski og staver svever Adrian Birez, Tsjekkoslovakia, mot sikkerhetsnettet.*

RIBBET: *Franz Retzer, Tyskland, raste på ryggkulen ut av løypa, mens ski og annet utstyr haglet rundt ham.*

r) FOR OL-LØYPA

e ble diskvalifisert
id å kjøre innenfor

hver misforståelse:
ell er super. Den er
alpinsport vil være
setter oss på det in-
rkartet.

være i tvil om at
s i utviklingen av
tok mange år før

noen skjønte at emnene for en slik trasé virkelig fantes i vårt land.

En skarpslipt diamant

Likevel er den en skarpslipt diamant, som det helt riktig ble påpekt under festen. Og det er harde kanter alpinistene får bryne seg på.

Heldigvis har ikke LOOC spart på sikkerheten. Selv om det er mye juling å få i traseen, er utfor sjelden riktig farlig før ferden fortsetter ukontrollert ut i naturen. I Kvitfjell ender ferden i et sikkerhetsnett.

Bare å bremse

– Løypa er helt topp og ikke nødvendigvis for vanskelig i E-cup-sammenheng, sa Atle Skårdal, som allerede tar 105 kilo i benkpress med sitt skadde kne. – De kan jo bare bremse litt hvis det går for fort.

Atle klippet snoren og åpnet Kvitfjell. Deretter lovet han å være på ski i løpet av tre uker.

Lovord

Jostein Haugen, nordmannen som tok tredjeplassen i gårsdagens E-cup-renn, var også full av lovord:

– Løypa er kjempefin og svært krevende. Likevel har vi litt bedre tid enn i for eksempel Kitzbühel. Dermed er marginene også litt bedre.

Om løypa er flott, er værgudene like vanskelige i Kvitfjell som i andre fjellstrøk. Gårsdagens åpning var det fjerde forsøket, og først etter et par timers utsettelser kunne alpinistene kaste seg ut av startboksen.

PS! Fire løpere ble tatt hånd om av rennlegen i forbindelse med E-cup-rennet i Kvitfjell. En måtte bringes til Lillehammer sykehus med beinbrudd, mens de tre andre hadde ubetydelige skader.

THORSEN PÅ PALLEN — bla om!

Søndag 8. mars 1992

Dagbladet

Atle snart på ski

KVITFJELL (Daglbadet SØNDAG): – Jeg er på plass når resten av utforgutta starter neste sesong 1. mai, forsikrer Atle Skårdal. I går åpnet han utforløypa på Kvitfjell, fikk klapp på skulderen av FIS-president Marc Holder og følte seg lettere til sinns enn på lenge.

– Jeg har vært langt nede. Veldig langt, sier Atle, som på grunn av korsbåndskaden gikk glipp av OL i Albertville. Løypa der hadde vært perfekt for Norges beste utforkjører.

Men ennå er det en måned til Atle prøver skiene.

– Kvitfjell passer også fint. Løypa er morsom. I tillegg er publikum med meg her i 94, sier Atle, som denne gangen imponerte i målområdet ved å auksjonere bort den daglige Lillehammer T-skjorta for rekordssummen 10 000 kroner.

Varden
MANDAG 9. MARS 1992

Atle åpnet utforløypa:

- Gratulerer med en fantastisk OL-løype!

Lillehammer (NTB-Per-Kristian Eriksen): — Dette er en stor dag. Jeg håper virkelig at denne utforløypa, som er en av verdens beste, skal hjelpe Norge og dere nordmenn til fortsatt å være på verdenstoppen i internasjonal alpinsport, sa presidenten i Det internasjonale skiforbundet (FIS) Marc Hodler da han åpnet Kvitfjell-løypa lørdag formiddag.

— Gratulerer, Ringebu. Dere har laget en fantastisk utforløype, sa Atle Skårdal før han klippet over plastsnoren i målområdet. Dermed var OL-traseen offisielt åpnet. Nå er det bare å vente på OL-rennet om to år. Eurpacuprennet som ble arrangert lørdag viste ihvertfall at traseen holder mål. Den er teknisk, krevende og vanskelig. Men sikkerheten er satt i høysetet, noe også FIS-president Hodler understreket på åpningen lørdag.

PÅ SNØ OM EN MÅNED

— Jeg regner med å være på snø om en måned, kanskje litt før, sa Atle Skårdal etter han hadde åpnet Kvitfjell-traseen, og auksjonert bort en T-skjorte for 10.000 kroner. Det er ny rekord for de spesielle OL-skjortene. Det var 707 dager igjen til OL-åpningen lørdag. Og den gamle rekorden for disse auksjonene, som ble satt da det var 900 dager igjen ble slått med 1.500 kroner.

— Alle sier at jeg ligger foran skjemaet for den typen skader jeg har når det gjelder behandlingen, og derfor ser jeg svært optimistisk på framtiden, sa Skårdal. Han regner med å følge landslagsprogrammet sammen med resten av alpingutta fra 1. mai. Da starter treningen for en ny sesong for alvor.

TUNGE STUNDER

Atle Skårdal innrømmet at han har vært igjennom mange tunge stunder siden han falt og ødela sesongen i Garmisch-Partenkirchen for to måneder siden.

— Den første tiden var verst, spesielt når Kitzbühel-rennene pågikk, sa Skårdal. Han roste oppfølgingen han hadde fått fra skiforbundets side.

— John Vikne har fulgt meg opp hver eneste dag. I så måte kunne jeg ikke hatt det bedre, sa en svært blid og smilende Skårdal.

FORELSKET

— Denne løypa forelsket vi oss i med en gang vi så den, sa Marc Hodler etter at han hadde vært med på åpningen sammen med vel 2.000 tilskuere.

— Jeg mener at dette kommer til å bli en klassisk løype på linje med de store utforløypene ute i Europa. Her må vi få World Cup-renn hvert eneste år, sa Skårdal. Han mente Kvitfjell-løypa kunne minnne mye om den kjente utfor-traseen i Schladming. Virkelig en god attest for OL-anlegget i Ringebu kommune.

Også LOOC-president Gerhard Heiberg koste seg i Kvitfjell-anlegget lørdag. Etter at E-cuprennet var over, spente han på seg skiene for å teste traseen. Og selv om han ikke kjørte ned i racerfart, var han svært fornøyd med løypa.

Den er vel 2.900 m lang og har en høydeforskjell på 837 meter. En virkelig internasjonal trase er det blitt. Det var det ingen uenighet om på Kvitfjell lørdag.

ÅPNET OL—LØYPA: Atle Skårdal og FIS-president Marc Hodler foretok den offisielle åpningen av Kvitfjell-løypa, assistert av OL-maskottene Haakon (Kristian Skarbøvik) og Kristin (Ellen Møllerløkken). (NTB-foto: Jon Eeg).

SPORT og BIL -EXTRA
TA
TORSDAG 19. MARS 1992

Alt fra e-cup-kampene
SIDE 32

COMEBACK PÅ SKI

PÅ SKI: Atle Skårdal får ikke på seg startnummer under World Cup-avslutningen i Crans Montana, men bare ni uker etter operasjonen spenner han på seg skia igjen i Sveits.

OSLO: World Cup-avslutningen i alpint finner sted i Crans Montana denne uka. Der er også Atle Skårdal på plass. Selvsagt ikke for å konkurrere, men bare ni uker etter korsbåndsoperasjonen, spenner Atle på seg skia for første gang etter utfor -ulykken i Garmisch 4. januar.

THORBJØRN SKAARDAL

Atle setter kurs for Sveits i formiddag. Der venter tre dagers skitrening mens både herrenes og damenes World Cup-regnskap gjøres opp.

-Det blir noen forsiktige prøveturer med innlagte svinger og sladder. Med andre ord - ingen dumdristige fartsetapper i denne omgang, spøker Atle som har humøret tilbake. I fullt monn.

Rehabiliteringen er godt foran skjema. I følge de medisinske ekspertene, ligger Atle allerede flere uker foran det som er normalt etter en slik skade.

-Framgangen kommer mer gradvis nå. Til å begynne med merket jeg framgang så og si fra dag til dag. Men kneet kjennes fint ut det, forklarer Atle.

Kneet mangler fortsatt litt på "full strekk" - men også på det punktet er det bare litt som mangler før alt er normalisert.

-Med den innsatsen de norske har gjort denne vinteren, slipper jeg i alle fall å ha noe direkte press på meg for å komme direkte tilbake i toppen. Jeg regner med at jeg trenger tid på den prosessen, og jeg har jo ingen garantier for noe som helst heller, sier Atle Skårdal som reiser tilbake til den daglige treninga på Toppidrettssenteret søndag.

Der blir han trolig også ut uka mens de andre norske reiser til NM på Bjorli (25. mars til 1. april).

-Jeg kunne godt tenkt meg å vært på plass under NM som tilskuer, men fysioterapeut Vikne har lagt andre planer. Det er bare å bøye seg for det.

-Når får vi se Atle Skårdal med nummer på brystet igjen.

-I desember er jeg klar, lover Atle Skårdal. Forhåpentligvis betyr det at han er på plass i World Cup-premieren neste sesong.

ATLE PÅ SKI IGJEN

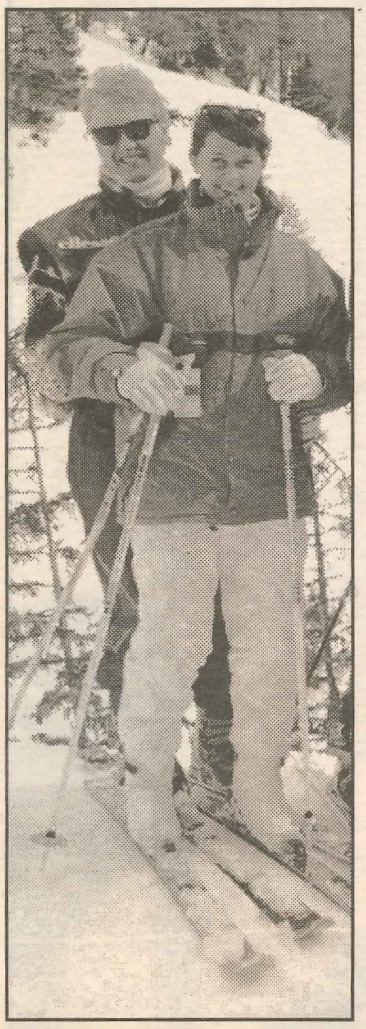

Atle Skårdal bygger seg opp som skiløper igjen, og får god støtte av kjæresten Synve.

Atle Skårdal er tilbake på ski, bare ni uker etter at han røk korsbåndet i Tyskland. Telemarkingen er turist under verdenscup-avslutningen i Crans-Montana. *(Foto: Arnt E. Folvik)*

CRANS-MONTANA (Dagbladet SØNDAG): Men er det ikke ... ? Jovisst er det Atle Skårdal. Telemarkingen kjører rolige svinger ned fjellsiden i Crans-Montana. Bare ni uker etter at han ble stygt skadd og røk korsbåndene i Garmisch-Partenkirchen.

– Helt herlig å være tilbake på ski igjen, gliser Atle.

Et rekord-raskt comeback av mannen som ble snytt for både Albertville-OL og en topplassering i verdenscupen denne sesongen.

Det er ikke den råtøffe telemarkingen som herjer nedover verdencup-løypa i Sveits. Atle har fått klar beskjed hjemmefra: Ta det med ro. Ellers risikerer du å bli skadd igjen.

Med skinne

– Jeg kjører med skinne på beinet. Tar ingen sjanser. Det er suverent å kjenne snø under beina igjen, sier han.

Hele utforlaget er på plass i Crans-Montana. Den internasjonale sesongen er slutt, men gutta runder av jubel-vinteren med kjærester, god mat og masse skikjøring.

– Jeg har gjort store framskritt de siste ukene. Under kyndig veiledning av fysioterapeut John Vikne på Toppidrettssenteret.

– Knebøy med 160 kilo på skuldrene er den siste persen, forteller telemarkingen.

Har tjuvtrent

Tida etter skaden har vært tøff. Men nå ser Atle veldig lyst på situasjonen. Han tjuvprøvde skia allerde forrige helg på Bjorli.

– Jeg kjører som en turist. Og på Bjorli hjalp jeg musikeren Dag Kolsrud med å finpusse NM-formen. Han skal nemlig kjøre norgesmesterskapet på Bjorli kommende uke, sier Atle.

Den konkurransen ser Atle fra sidelinja – hvis John Vikne er i det gode lune.

– Han mener at skikjøring er ferie. Vikne vil at jeg skal trene knebøy på Toppidrettssenteret. Og det spørs nok om han ikke får siste ord i saken, sier Atle.

Kjæresten på plass

Akkurat nå er alt bare moro. Atle Skårdal nyter den korte stunden som luksus-skiløper i alpene. Kjæresten Synve er også på plass. Og når sola skinner og Aamodt og Marksten tar seg av verdenscupen, er alt perfekt.

– Crans-Montana er ikke noe dårlig sted for ferie. Nå mangler jeg bare den innbarka brunfargen. Jeg har mistet det meste de to siste månedene, sier han.

Atles enorme beinmuskler har også forsvunnet, men 4,5 centimeter rå kraft er ikke all verden å erstatte.

Hardtrening

– Jeg må bare trene hardt. Passe på at jeg ikke overstiger grensen slik at kneet hovner opp. Det holder i hvert fall bra her i skiløypa, sier Atle.

Gla'gutten har lagt den triste sesongen bak seg. Nå tenker han bare på å komme fortest mulig tilbake i toppen. Allerde i mai skal han trene for fullt med resten av utforlaget.

Atle Skårdal fortsetter å bryte nye barrierer. Det lynraske comebacket på ski hadde ingen regnet med – heller ikke gutten selv.

– Nei, det har gått over all forventning. Jeg har vært heldig, midt oppi all elendigheten, sier han.

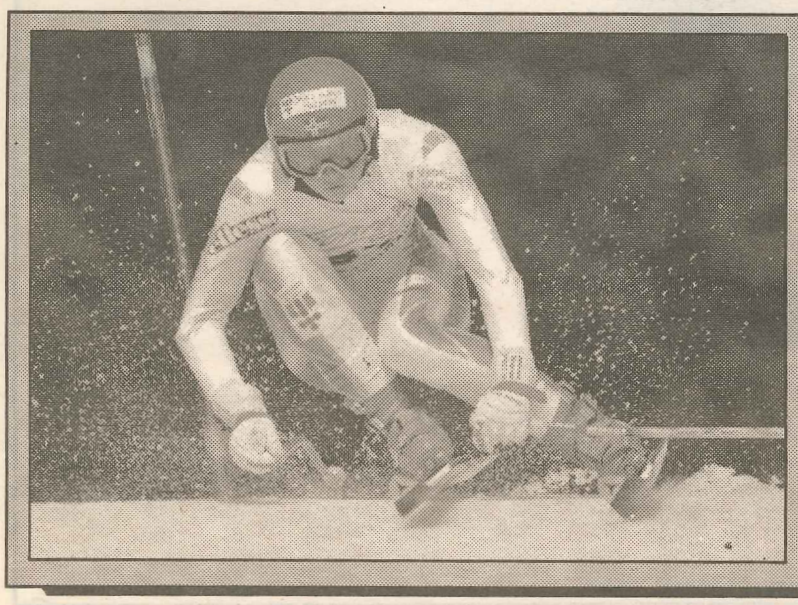

■ ■ **ASTRID LØDEMEL** (bildet) kan mer enn å kjøre utfor. I går kjørte vossejenta ned til en imponerende 9. plass i verdenscup-avslutningen i storslalåm. Carole Merle vant rennet. Den franske jenta var helt suveren og utklasset Blanca Fernandez-Ochoa (2. plass) med to sekunder. Anne Berge viste også store framskritt i storslalåm. Hun knep tiendeplassen bak Astrid Lødemel. Merete Fjeldavlie lå også an til en plassering blant de ti beste. Men Rjukan-jenta ble litt for ivrig i 2. omgang og falt 20 sekunder før mål. (CRANS-MONTANA/Dagbladet)

Dagbladet FØLGER V-CUPEN I ALPINT

167 279 I SYKEHUSKØ?

IDRETTS-ESS SLIPPER KØ

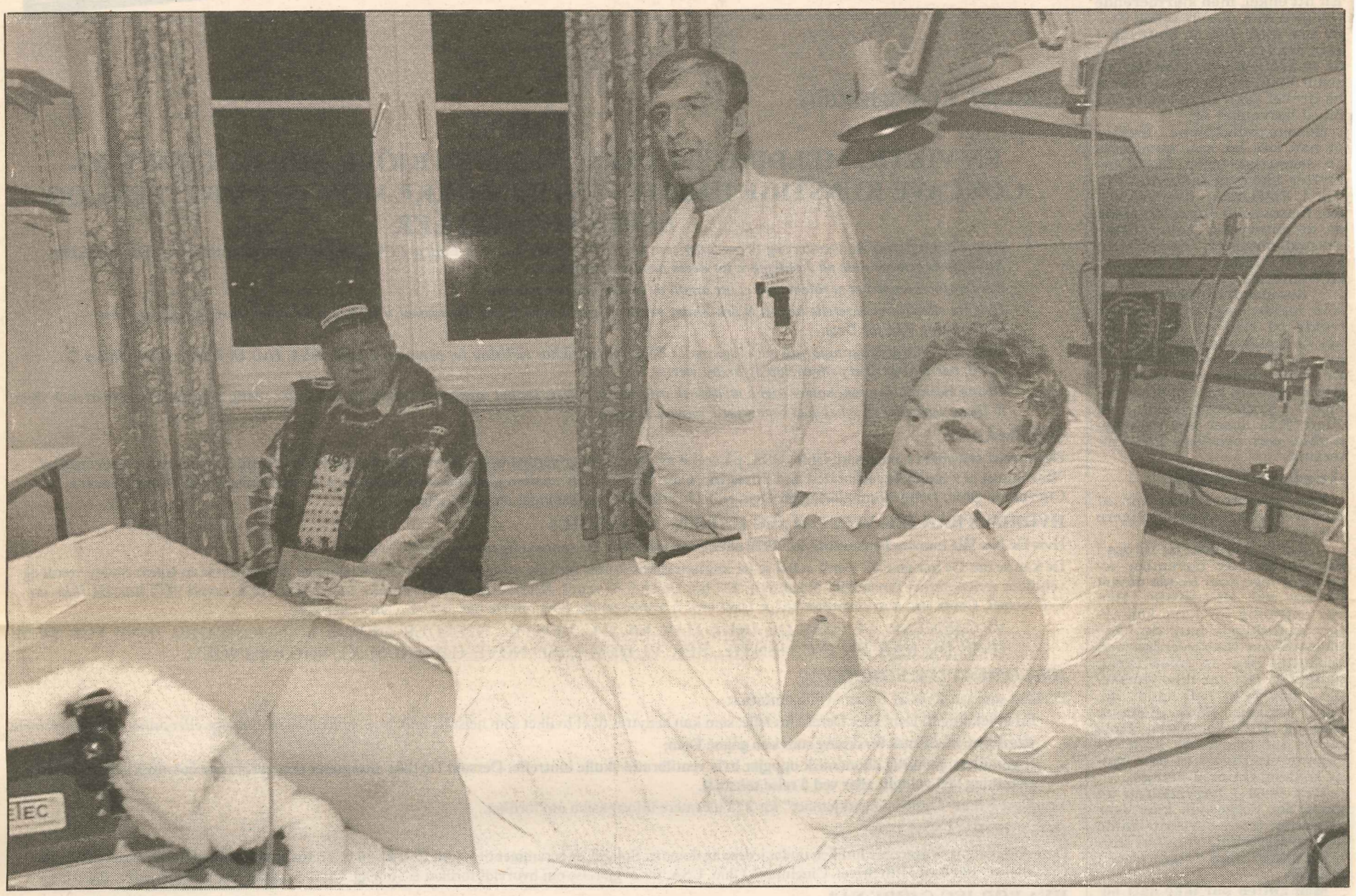

REDDER STJERNENE: *Overlege Arne Ekeland ved Ullevål sykehus har selv operert flere norske idrettsstjerner som har skadet seg i utlandet. Alpinesset Atle Skårdal kom direkte til Ekeland fra Garmisch-Partenkirchen, med avrevet korsbånd. Han ble operert innen 24 timer.* Foto: INGAR JOHANSEN

Av LARS KRISTIANSEN

Idrettsstjernene som skader seg i utlandet kjører kjapt slalåm gjennom sykehuskøen. Etter en gammel avtale slipper de rett inn på Ullevål, uansett skade eller bostedskommune.

– Ullevål sykehus har tatt på seg å behandle toppidrettsutøvere som skader seg i utlandet. De blir kjørt direkte hit fra Fornebu, sier klinikkoverlege Arne Ekeland ved Ullevål sykehus.

Onsdag 12. januar i år sto Ekeland fram for hele Norge, ved siden av sykehussengen til det norske alpinesset Atle Skårdal. Mens kamerablitzer og tv-lamper lyste opp i sykehuset, forklarte overlegen hvordan han hadde operert Skårdals kne.

Skårdal kom direkte til sykehuset fra Garmisch-Partenkirchen i Tyskland, med avrevet korsbånd. Han ble operert innen 24 timer.

– Avrevne korsbånd skal og bør opereres umiddelbart. Også andre pasienter som kommer til oss med en slik skade med en gang etter at den har skjedd, blir operert raskt. I så måte fikk Skårdal ingen spesialbehandling, sier Arne Ekeland.

– Hvis skaden derimot er noen måneder gammel når vi får vite om den, for eksempel fordi den ikke er blitt oppdaget med en gang, må pasientene stå i kø. Det har liten betydning om vi opererer etter fem måneder, eller etter ni måneder.

> *„Det er vel ingen som unner Atle Skårdal et avrevet korsbånd. Men det er provoserende at han kun får oppleve et par timers ventetid i en operasjonskø, mens mange må vente et par år."*
>
> "HELSEARBEIDER" (Leserbrev i VG 24. jan. 1992)

Mange kneskader

Kneskader er blant de diagnosene det finnes flest av i køen til operasjonsbordet på Ullevål.

– Bare helt fastlåste knær er prioritert. De andre kan vi ikke prioritere, selv om mange av skadene er så alvorlige at pasienten er sykmeldt, vedgår overlege Arne Ekeland.

Han hevder at det ikke finnes noen skriftlig avtale mellom sykehuset og idrettsorganisasjonene om særordningen for toppidrettsstjerner som skader seg i utlandet.

– Det er en ordning som har eksistert i mange år. Det dreier seg om svært få pasienter i året, selv om alpinutøverne har hatt litt flere skader enn vanlig i det siste, sier Ekeland. Selv har han i løpet av det siste året kneoperert alpinstjernene Asgeir Linberg, Lasse Arnesen og Julie Lunde Hansen.

Ekeland mener ordningen er praktisk, fordi Ullevål er et sentralt sykehus med god ekspertise.

– Hva med andre nordmenn som skader seg i utlandet: Kan de også passere køen på vei fra flyplassen til Ullevål, Ekeland?

– Det hender at de kommer rett til oss. Men hvis det er klarlagt hvilket sykehus de hører til, skal de i utgangspunktet sendes dit.

Sammen med kneskadede er det pasienter som trenger hofteproteser som okkuperer flesteparten av køplassene til kirurgisk avdeling på Ullevål. Også prostata- og galleplager må vente lenge.

– Over 70 prosent av det vi driver med er øyeblikkelig hjelp. Vi prioriterer de som har mest plager, men mange kan ikke prioriteres i det hele tatt, sier Ekeland.

... og politikerne har avtale med Rikshospitalet

På Rikshospitalet står flere faste leger til enhver tid tilgjengelig for stortingsrepresentanter som trenger legehjelp.

Etter en gammel avtale har stortingspolitikerne som normalt ikke bor i Oslo,rett til umiddelbar legehjelp ved Rikshospitalet. Dette gjelder også deres familier.

Rikshospitalet kaller avtalen en «øyeblikkelig hjelp-ordning». I tillegg får alle representantene en årlig rutinekontroll på Rikshospitalet.

Stortinget betaler både rutinekontrollen og enhver annen form for legehjelp til sine representanter, så lenge Stortinget sitter samlet. Ordningen oppsto for å gi et tilbud til de stortingspolitikerne som bor andre steder i landet, og derfor ikke har fast kontakt med noen lege i Oslo.

ATLE PÅ SKI IGJEN

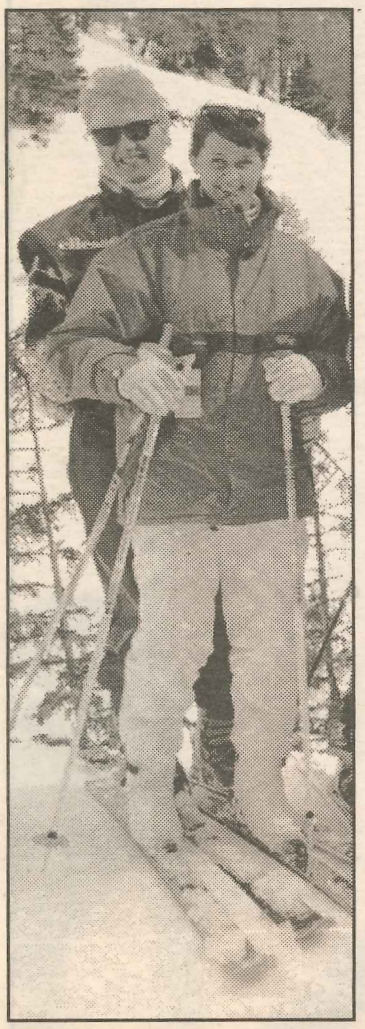

Atle Skårdal** bygger seg opp som skiløper igjen, og får god støtte av kjæresten **Synve.

***Atle Skårdal** er tilbake på ski, bare ni uker etter at han røk korsbåndet i Tyskland. Telemarkingen er turist under verdenscup-avslutningen i Crans-Montana.* *(Foto: Arnt E. Folvik)*

CRANS-MONTANA (Dagbladet SØNDAG): Men er det ikke ... ? Jovisst er det Atle Skårdal. Telemarkingen kjører rolige svinger ned fjellsiden i Crans-Montana. Bare ni uker etter at han ble stygt skadd og røk korsbåndene i Garmisch-Partenkirchen.

– Helt herlig å være tilbake på ski igjen, gliser Atle.

Et rekord-raskt comeback av mannen som ble snytt for både Albertville-OL og en topplassering i verdenscupen denne sesongen.

Det er ikke den råtøffe telemarkingen som herjer nedover verdencup-løypa i Sveits. Atle har fått klar beskjed hjemmefra: Ta det med ro. Ellers risikerer du å bli skadd igjen.

Med skinne

– Jeg kjører med skinne på beinet. Tar ingen sjanser. Det er suverent å kjenne snø under beina igjen, sier han.

Hele utforlaget er på plass i Crans-Montana. Den internasjonale sesongen er slutt, men gutta runder av jubel-vinteren med kjærester, god mat og masse skikjøring.

– Jeg har gjort store framskritt de siste ukene. Under kyndig veiledning av fysioterapeut John Vikne på Toppidrettssenteret.

– Knebøy med 160 kilo på skuldrene er den siste persen, forteller telemarkingen.

Har tjuvtrent

Tida etter skaden har vært tøff. Men nå ser Atle veldig lyst på situasjonen. Han tjuvprøvde skia allerde forrige helg på Bjorli.

– Jeg kjører som en turist. Og på Bjorli hjalp jeg musikeren Dag Kolsrud med å finpusse NM-formen. Han skal nemlig kjøre norgesmesterskapet på Bjorli kommende uke, sier Atle.

Den konkurransen ser Atle fra sidelinja – hvis John Vikne er i det gode lune.

– Han mener at skikjøring er ferie. Vikne vil at jeg skal trene knebøy på Toppidrettssenteret. Og det spørs nok om han ikke får siste ord i saken, sier Atle.

Kjæresten på plass

Akkurat nå er alt bare moro. Atle Skårdal nyter den korte stunden som luksus-skiløper i alpene. Kjæresten Synve er også på plass. Og når sola skinner og Aamodt og Marksten tar seg av verdenscupen, er alt perfekt.

– Crans-Montana er ikke noe dårlig sted for ferie. Nå mangler jeg bare den innbarka brunfargen. Jeg har mistet det meste de to siste månedene, sier han.

Atles enorme beinmuskler har også forsvunnet, men 4,5 centimeter rå kraft er ikke all verden å erstatte.

Hardtrening

– Jeg må bare trene hardt. Passe på at jeg ikke overstiger grensen slik at kneet hovner opp. Det holder i hvert fall bra her i skiløypa, sier Atle.

Gla'gutten har lagt den triste sesongen bak seg. Nå tenker han bare på å komme fortest mulig tilbake i toppen. Allerde i mai skal han trene for fullt med resten av utforlaget.

Atle Skårdal fortsetter å bryte nye barrierer. Det lynraske comebacket på ski hadde ingen regnet med – heller ikke gutten selv.

– Nei, det har gått over all forventning. Jeg har vært heldig, midt oppi all elendigheten, sier han.

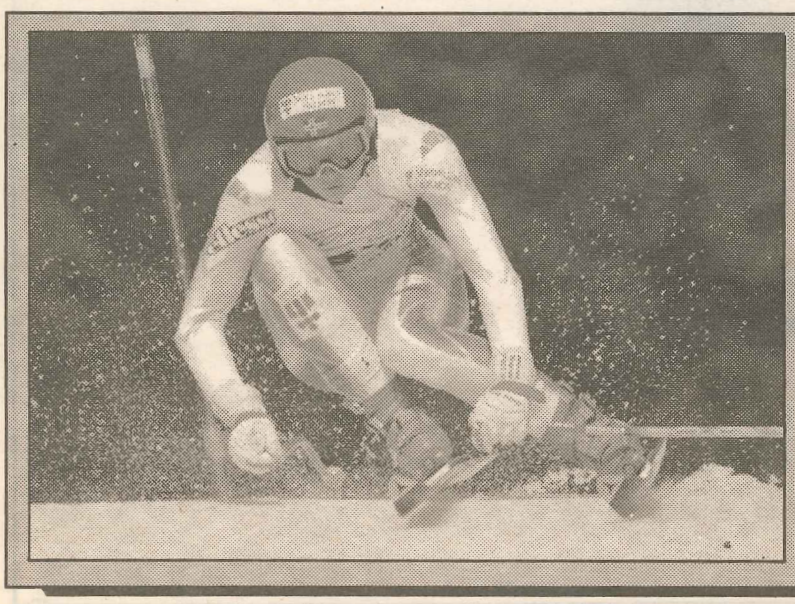

■ ■ ASTRID LØDEMEL (bildet) kan mer enn å kjøre utfor. I går kjørte vossejenta ned til en imponerende 9. plass i verdenscup-avslutningen i storslalåm. Carole Merle vant rennet. Den franske jenta var helt suveren og utklasset Blanca Fernandez-Ochoa (2. plass) med to sekunder. Anne Berge viste også store framskritt i storslalåm. Hun knep tiendeplassen bak Astrid Lødemel. Merete Fjeldavlie lå også an til en plassering blant de ti beste. Men Rjukan-jenta ble litt for ivrig i 2. omgang og falt 20 sekunder før mål. (CRANS-MONTANA/Dagbladet)

Dagbladet FØLGER V-CUPEN I ALPINT

VG 26/3-92

UTFOR
med Dag Kolsrud

Av HUGO ANTONSEN og GEIR OLSEN (foto)

BJORLI (VG) — Jeg er ikke stiv av skrekk, bare litt redd, sier Dag Kolsrud (35), retter på brillene og setter utfor. Men etter et rundkast i løypa, er han usikker på om han har funnet rytmen til sitt livs arrangement: Alpinistenes utfor-NM.

Litt stiv i ryggen, og med en bulk i selvtilliten, holder komponisten og musikeren fast ved det han mener er viktigst:

— Jeg risikerer ikke helsa. Men jeg har forberedt meg godt gjennom flere måneder, og håper jeg klarer dette. Jeg har innmari lyst til å stille på toppen søndag, sier han.

Men han vil tenke seg om to ganger, før han kaster seg ut i en av de dristigste fartsprøvene det er mulig å gjennomføre med ski på beina.

Luftetur

Dieter Bartsch, alpinguttas «formel 1-trener», spilte ubevisst Kolsrud et solid puss under trening. Bartsch mente løypa trengte et par solide hopp for å bli tøffere, og bygde den litt om. Med den følge at Kolsrud fikk seg en uventet og lite hyggelig luftetur på treningen.

— Jeg fikk meg en psykisk trøkk. Det var ingen hyggelig opplevelse, sier han etter det ublide møtet med den hardpakkede snøen etter et svev på 40 meter.

Ingen Eagle

Derfor vil han bruke tida godt fram til søndag, før han bestemmer seg for å ta på seg startnummer og trå til for full musikk.

— Jeg har respekt for dette. Jeg vil ikke bli oppfattet som en alpin-utgave av Eddie The Eagle, og ploge ned fjellsida, sier friskusen fra Gjøvik.

Med gode råd fra utfor-esset Atle Skårdal, og med kvinnelandslagets utfortrener Even Hole og utforvinneren fra '87 Trond Hafstad som trenere, har Kolsrud skaffet seg et støtteapparat de fleste NM-deltagerne kan misunne ham.

Ni kilo lettere og sulten på en utfordring uten noteark, langt fra mørke platestudioer, snur han tidligere suksesser på hodet: — Må unngå å bli blant de 10 siste.

— Jeg vet Dag er veldig glad i alpinsporten. Når han ønsker å delta og satser seriøst på å gjennomføre med stil, må det sees som et positivt bidrag for sporten. Vi må ikke bli så store at vi avviser slike innslag, sier landslagstrener Even Hole til VG.

Ingen sinke

Han er slett ingen sinke med ski på beina. Det har aldri gått så fort nedover med Kolsrud, ikke engang da han var områdemester i alpint som guttunge.

Som voksen har merittlista fått et annet innhold: 37. plass på «Top 40» i USA, og nummer én i ni uker i Norge!

NYE HØYDER? *Fra topp til bunnen på et øyeblikk. Dag Kolsrud både gleder og gruer seg til utfor-NM.*

CHAMPIS-KAMERATENE: *– Det var deilig å vinne et skirenn igjen, gliser utfor-esset Atle Skårdal, og spanderer champis på sin finalemotstander, OL-president Gerhard Heiberg.*

TRE ALPIN-GENERASJONER: *– Neste gang tar du Atle, Bjørn! Stein Eriksen sørger for bilder til familiealbumet av sin 11 år gamle sønn Bjørn og hans helt og forbilde, Atle Skårdal.*

«ENDELIG EN SEIER»

Atle knuste OL-Heiberg i finalen

Av TOR M. NONDAL og MATTIS SANDBLAD (foto)

OPPDAL (VG) Endelig kunne Atle Skårdal kaste armene i været og juble over seieren i et skirenn. I tåke og sludd kom han bakfra og feide forbi OL-president Gerhard Heiberg et par porter før mål – og ble vinner av kjendisenes eget parallellslalåmrenn, Oppdal Ski Classic.

OL-GULL-VINNERE: *– Du er best – selvfølgelig. OL-mesteren fra 1952, Stein Eriksen, møtte årets gullvinner fra OL-slalåmen, Finn Christian Jagge – og tapte.*

OL-MESTERE

OPPDAL (VG) – Sorry, Stein. Men jeg vant bare så vidt det var. Årets OL-mester i slalåm, Finn Christian Jagge, bevarte spenningen til siste port i «superfinalen» mot OL-mesteren fra 1952, Stein Eriksen.

Finken lot Stein Eriksen lede etter første omgang – men i den andre omgangen «klinte» han til og sikret seg seieren i oppgjøret mellom våre to store slalåm-olympiere.

– Dette var bare som det skal være, dette. Jeg hadde fire sekunders forsprang, men jeg i min alder er selvsagt sjanseløs mot en så god skiløper som Finn Christian, selv om jeg gir alt, sier Stein Eriksen til VG.

Stein ble ikke bare slått av Finken i går. I et familieoppgjør måtte han se seg slått av sin 11 år gamle sønn, Bjørn.

– Joda, det var deilig å vinne igjen, selv om akkurat dette er svært uhøytidelig. Jeg blir bedre for hver dag, og føler at dette går riktig vei. Men jeg holder litt igjen foreløpig og tar ingen sjanser. I dag vant jeg på grunn av handikap-systemet, og mot konkurrenter som vel er mer kjent for andre ting enn akkurat ski, sier Skårdal til VG.

Oppdal Ski Classic var Atles comeback på slalåmskia etter det fatale fallet i utforløypa i Garmisch i januar – et fall som spolerte OL-sesongen for ham. Og selv om konkurransen ikke var den skarpeste, og smil, humør og kjendisstatus er viktigere kvalifikasjoner enn skiferdigheter – er det tydelig at Atle er fornøyd med fremgangen etter skadeavbrekket.

På seierspallen tømte utforstjernen champagne over den styrtrike tobakkarvingen Johan Andresen jr. og sin finalemotstander, Gerhard Heiberg.

Men det var ikke bare «halvgode» hel- og halvkjendiser Atle kjørte fra i går. Den ordentlige testen på om kneet holder, fikk han i kvartfinalen mot OL-mesteren i slalåm fra Les Menuires, Finn Christian Jagge. Atle startet bare ett sekund før Finken – men holdt unna helt til mål.

I semifinalen greide han så vidt det var å passere finaleomgangens yngste deltager, Bjørn Eriksen (11) – sønnen til OL-mester fra 1952 og skilegende Stein Eriksen.

OL-president Gerhard Heiberg sikret seg finaleplass på bekostning av Mona Grudt. Missen fra Stjørdal satset alt med sin noe sårbare teknikk – men hadde likevel ingen ting å stille opp mot en målbevisst og seierskåt Heiberg.

Galant Skolmen

Mona fikk imidlertid god hjelp av Jon Skolmen på sin vei mot semi'en. De to møttes i en av de innledende runder. Mona ledet klart på den enda mer ustø Skolmen, men gikk på trynet noen få porter før mål.

Men galant stanset Jon Skolmen opp, rakte Mona staven, slik at hun kom seg på bena, og han holdt seg etter Miss Universe 1990 til etter målpassering.

– Jeg er den omvendte Ole «Lukkøye» Klemetsen. Han slo ned en danske bakfra. Jeg gav en trønder staven forfra, sa Skolmen over høyttaleranlegget – til jubel fra de ikke altfor mange tilskuerne.

FOR EN MISS: *Mona Grudt havnet på rumpa få porter før mål. Men takket være Jon Skolmen, avanserte Miss Universe 1990 videre i kjendisrennet.*

Skårdal og Thorsen dropper Blizzard

Atle Skårdal og Jan Einar Thorsen (bildet) bryter samarbeidet med Blizzard.

Ifølge Radiosporten har utforgutta fått et tilbud fra en annen fabrikk, som er så bra at den østerrikske produsenten ikke kan følge opp. Atle og Jan Einar er nå i Østerrike på skitesting, og var ikke tilgjengelige for kommentarer i går kveld.

Rikstrener Jarle Aambø vil si minst mulig om skibyttet, men bekrefter at samarbeidet med Blizzard brytes.

Ifølge Aambø er avtalen med den nye skifabrikken ikke klar ennå.

Atle Skårdal har kjørt på Blizzard-ski siden midten av 80-tallet.

TAKKER NEI TIL STIPEND

NOK PENGER: *Ole Kristian Furuseth (bildet), Jan Einar Thorsen, Atle Skårdal og Kjetil Andre Aamodt tjener nok penger, og takker nei til statsstipend.* Foto: REUTER

Av STURLA SJEM

Toppalpinistene Ole Kristian Furuseth, Jan Einar Thorsen, Atle Skårdal og Kjetil Andre Aamodt har alle frasagt seg sitt statsstipend på 32 000 kroner for kommende sesong.

– Det har vi gjort fordi vi synes at pengene heller bør komme unge utøvere til gode som har problemer med økonomien, sier Ole Kr. Furuseth. – Til sammen er det nå 128 000 kroner som er fristilt av oss fire.

Gode inntekter

– Vi har snakket sammen om saken, og flere av oss med gode gode inntekter har frasagt seg statstipenddelen av de totalt 60 000 kronene vi får i stipend. Vi håper inderlig at disse pengene nå ikke forsvinner fra alpin-leiren, men at de kommer andre til gode i vårt store lag på omkring 30 utøvere.

Furuseth, Thorsen, Skårdal og Aamodt har ikke ønsket blest om denne saken, som ganske sikkert vil bli applaudert av «idrettsminister» Åse Kleveland.

Statsråden sa klart fra under pressekonferansen om den nye idrettsmeldingen at topputøvere med dokumentert kjempeinntekt ikke lenger måtte regne med å få stipend i det hele tatt.

– Jeg har forstått at også flere utøvere med gode innteketer vil følge vårt eksempel. Blant dem Finn Chr. Jagge, sier Ole Kr. Furuseth. – Jeg vet at tanken også er luftet i andre toppidrettsmiljøer.

Kort karriere

– Men dette betyr ikke at vi nå vil strø rundt oss med almisser. Vi har tross alt en kort karriere på toppen, og må ta vare på de inntektsmulighetene som til enhver tid byr seg.

Toppidrettssjef Bjørge Stensbøl ser svært positivt på at alpinister med toppinntekter nå vil gi andre en håndsrekning ved å fraskrive seg stipender.

– All honnør til disse alpingutta. Det er flott å registrere at de har tanker for andre enn seg selv, og vil hjelpe andre til å kunne satse mot toppen, sier Stensbøl.

Atle tester nye ski i Østerrike

ARNT W. LUNDSHOLT

Benet fungerer overraskende bra. I oktober er jeg 100 prosent klar igjen. Foreløpig er styrken i leddbåndene bare 50 pronset så jeg må ikke glemme at skaden har vært der og at det tar tid å bygge opp igjen. Nå går det imidlertid bare fremover og de verste ukene er et tilbakelagt stadium.

Sier Atle Skårdal til Varden. I disse dager tester han nye skimerker i Pitztahl i Østerrike. Rossignol og Fisher er interessante "nykommere" for Skårdal og Co, men sikkert er det ikke at han bytter merke.

TEST: Atle Skårdal tester ski i Pitztahl i Østerrike. Rossignol og Fisher er aktuelle merker, men han har ikke satt strek over Blizzard heller. (Foto: Per-Eirik Hekkelstrand)

OGSÅ BLIZZARD

For det gamle skimerket er ikke pakket ned for godt. Blizzard henger fortsatt med i svingene. Atle er bare interessert i å forsøke nye merker. Se hvor stor forskjell det kan være - hvis det er noen forskjell i det hele tatt.

- Nei, det er slett ikke sikkert at jeg skifter skimerke. Jeg vet hva Blizzard står for og etter seks syv dager med testing her i Østerrike er jeg like klok. Både Fisher og Rossignol går bra, men jeg kan ikke skille det ene fra det andre, sier Atle.

Japseski - Yamaha som "Finken" Jagge hadde suksess på sist vinter er ifølge Atle et helt uaktuelt merke. - Jeg skal ikke teste japseski, slår han fast. - Det er nok med de to merkene jeg allerede har nevnt. Det er nok endel penger å hente hos Yamaha, men det får komme i annen rekke.

De nye merkene blir testet under fine forhold i de østerrikske alper. - Litt for varmt riktignok, men ganske ideelt på formiddagen, sier Atle som sammen med Kjetil Andre Aamodt, Ole Kristian Furuset og Jan Einar Thorsen har sagt nei til statsstipendet på 32.000 kroner. - Vi synes at pengene heller bør komme utøvere til gode som har problemer med økonomien, sier Atle til Varden.

OVERRASKENDE BRA

Operasjonen i venstrebenet har vært vellykket og selv om han ikke kan belaste benet mer enn 50 pronset enda er det fremgang å spore hver eneste dag.

- Deilig å kjenne at det går fremover. Benet fungerer overraskende bra. Nå skal jeg teste ski en ukes tid til her i Østerrike og så ta en avgjørelse når det gjelder skivalg for kommende sesong. I oktober skal jeg være 100 prosent klar for innsats, sier Atle Skårdal.

Varden TORSDAG 14. MAI 1992

TA
TORSDAG 14. MAI 1992

KASTER SEG UT: Atle Skårdal har store problemer med å velge hvilket skimerke han skal kjøre på fram til Lillehammer- OL. I løpet av få dager må han kaste seg ut i delikat valg blant Fischer, Rossignol og Blizzard.

SKI-VALG

Delikat dilemma for Atle

SKIEN: Atle Skårdal står midt i et delikat dilemma, som blir svært avgjørende for lundeheringens service- og utstyrsforhold i perioden fram til Lillehammer-OL.

THORBJØRN SKAARDAL

Utfor-esset har to feite tilbud fra ski-fabrikantene Fischer og Rossignol på handa, som han nå veier opp mot hva Blizzard har å fare med.

De siste dagene har Atle og Jan Einar Thorsen testet ski til den store gullmedaljen i de østerrikske alpene. Nærmere bestemt i Axams og Pitztal.

– Noen avgjørelse er ikke tatt. Sant og si har vi store problemer med å bestemme oss for hvilket merke vi skal lande på, forklarer Atle Skårdal på telefon fra Østerrike der han tilbakeviser gårsdagens VG-oppslag om at han skal ha vraket sin østerrikske skifabrikant, Blizzard.

– Problemet består i at Blizzard ikke kan garantere verken meg eller Jan Einar det vi måtte ha krav på etter en toppsesong. En bonusrelatert kontrakt vil med andre ord fabrikken kunne få problemer med å oppfylle innholdet i, og det er dette forholdet Blizzard-ledelsen har gjort oss oppmerksom på, sier Atle som har stor sympati med skimerket han har kjørt for siden 1985.

Sympatien er ikke blitt mindre etter at man har lagt korta på bordet om sine problemer. Imens har altså Blizzards østerrikske konkurrent, Fischer, og franske Rossignol kommet på banen med sine tilbud.

– Vi har fått en tidsfrist fra Fischer, og sant og si er jeg lysten på å få dette opp og avgjort innen utgangen av mai. I løpet av en måneds tid regner jeg også med at alle øvrige avtaler er fornyet/reforhandlet. Samtlige 2-års kontrakter, for bindinger, staver, briller, hansker og støvler, gikk ut 30. april. Med hjelp av Dieter Bartsch og advokat Arne Steen, skal det meste være i boks i midten av juni, tror Atle Skårdal som i likhet med Thorsen, Furuseth og Aamodt har frasagt seg statsstipendet for kommende sesong på 32 000 kroner.

– Det har vi gjort fordi vi mener pengene burde komme unge utøvere til gode. 128 000 kroner er dermed frigjort til andre, forhåpentligvis unge alpinister, som behøver sårt tiltrengt økonomisk støtte, sier lundeheringen.

SOMMER
og Skårdal kommer . .

I GANG IGJEN: *Atle Skårdal er på ski igjen etter vinterens fatale skade. Han nøyde seg imidlertid med bare én omgang i slalåmrennet på Vikafjellet, fordi han fortsatt har føling med smertene.*

Av JAN INGE FARDAL og LINE MØLLER (foto)

VIKAFJELLET (VG) Store deler av nasjonen lå på badestranden og slikket sol i det knallvarme været i går. Men Atle Skårdal og resten av toppalpinistene koste seg vel så mye på Vikafjellet i Sogn. I strålende solskinn i 1000 meters høyde over havet, har alpinessene konkurrert i parallellslalåm.

– Vi har hatt tre fantastiske dager. Lørdag kjørte vi rulleski mellom frukttrærne på Vikøyri, og i går, en halv times biltur opp i fjellet, stod vi på ski i idylliske omgivelser, sier Atle som synes det er deilig å være i gang igjen etter skaden fra i vinter.

Fortsatt smerter

– Jeg tok imidlertid ingen sjanser. Smertene er der fremdeles. Derfor nøyde jeg meg med én omgang. Parallellslalåm er egentlig det verste man kan delta i etter en skade. Derfor hadde jeg de beste hensikter om å ta det rolig. Men når man står på startstreken er det bare én ting som gjelder. Det er å komme først i mål. Men med hoppet som var lagt inn, holdt det med én omgang for meg, sa Atle Skårdal etter sitt første renn etter fjorårets fatale skade.

Didrik Marksten og Finn Christian Jagge hadde et durabelig oppgjør om seieren. Marksten ble først utropt som seierherre, men dommeren avgjorde at OL-mesteren i slalåm likevel var de nødvendige centimeter foran i mål.

Prestisje

– Selv om dette først og fremst er show, står selvsagt en del prestisje på spill, sa Finn Christian.

– Kjempereklame for norsk skisport, mente skipresident Johan Baumann. Han ledet et seminar om hvordan samarbeidet mellom norske skilandslag kan gjøres bedre.

– Det er ingen tvil om at hopperne kan lære mye av alpinistenes suksess. Vi skal nå se om hopperne kan dra nytte av alpinistenes ballett-program, la Baumann til.

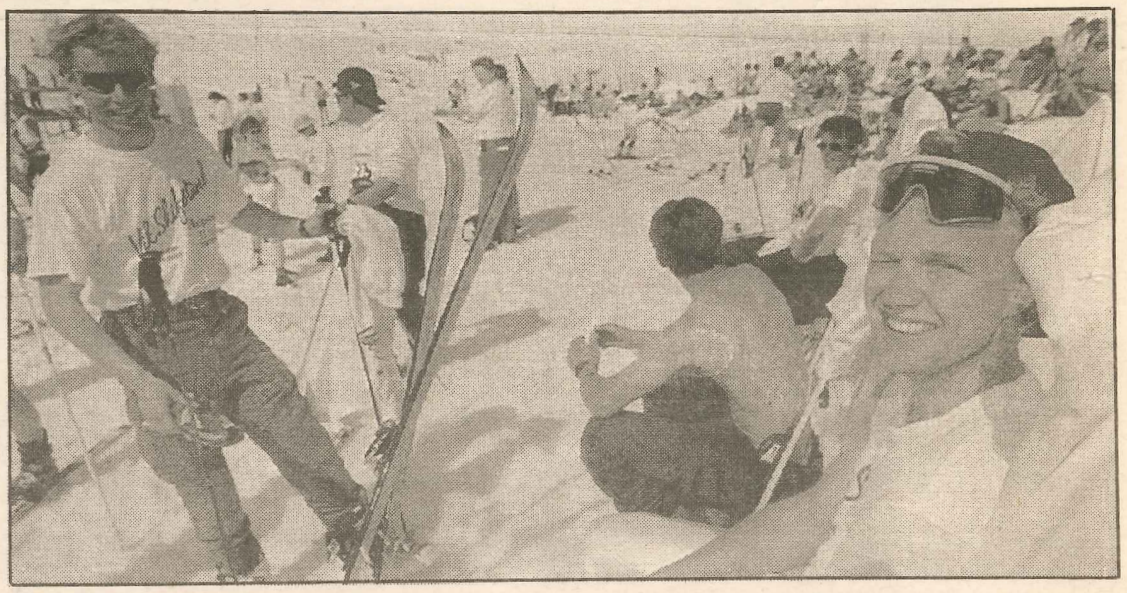

GLAD GUTT: *Atle Skårdal (til høyre) har storkost seg på Vikafjellet i tre dager sammen med de andre norske alpinistene.*

OL-VINNERE I LUNDE

OL-HELT: Gullvinner i slalåm fra Albertville, Finn Christian Jagge, kommer.

OL-HELT: Gullvinner i Super-G. fra Albertville, Kjetil André Aamodt, kommer.

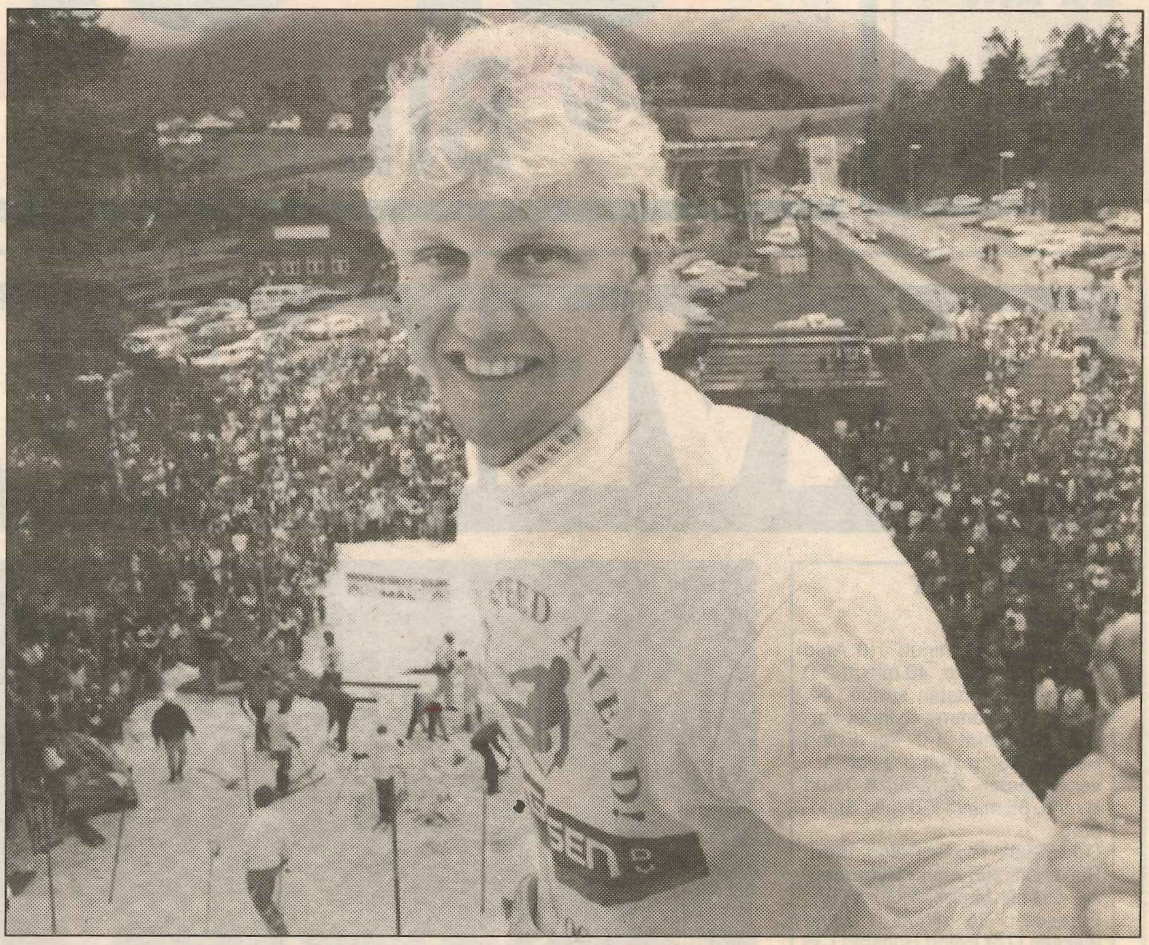

SKISHOW: Atle Skårdal trakk mange skuelysten til fjorårets skishow. Med alle alpinheltene på plass 10. juli, skal gatene fylles pårny.

Skishow med alpinheltene 10. juli

LUNDE: Kjetil André Aamodt. Finn Christian Jagge kommer. Jan Einar Thorsen kommer. Lasse Arnesen kommer. Og selvsagt kommer Atle Skårdal. Så og si hele nasjonens alpinhelter stiller opp i sommerens skishow i Lunde sentrum 10. juli.

THORBJØRN SKAARDAL

World Cup-listas 1. puljekjørere blir fellesferiens idrettsattraksjon i Midt-Telemark. For tredje år på rad samles alpinistene til parallellslalåm fra sjølbygd stillas i hjembygda til Atle Skårdal. Men aldri før har hele alpinlandslaget meldt sin ankomst. I samarbeid med handelsstanden, er det i år IL Skade som står for arrangementet.

Furuseth kommer?

Og det er ikke slutt med de foran nevnte. Det er nemlig 99 prosent sikkert at også Ole Kristian Furuseth, Didrik Marksten og Jostein Haugen møter opp til uhøytidelig skikappestrid midt på varmeste sommeren. Da skylder vi også å gjøre oppmerksom at «coming men» som Lasse Kjus og Harald Chr. Strand Nilsen allerede har gitt sitt ja. Det samme har musikeren med alpinski på beina, Dag Kolsrud.

– Vi skulle tro at OL-vinnere som Aamodt og Jagge bør ha en viss appell også sommerstid, sier Hans Kristian Skårdal som i går kveld trommet sammen dugnadsgjengen til de første hammerslagene på den 60 meter lange slalåmtraseen. Fire trailerlass med snø hentet fra Dyreskar skal siden fylle den.

Sentrumsbegivenhet

– Begivenhtene vil i år finne sted midt i sentrum i tilknytning til den storslåtte scenen som nå er oppført på den tradisjonelle sirkustomta. Scenen innvies forøvrig siste helga i juni når 2 000 musikanter gjester Nome, forklarer Skårdal som 10. juli overlater podiet til Knut Th. Gleditsch.

Skishowets trofaste speaker er på plass også i år. Som TV3-reporter blir dette trolig den tidligere NRK-kjendisens eneste alpinoppgave dette året.

– Jeg gleder meg skikkelig til «comeback» på hjemmebane. Selv om jeg har forsøkt meg forsiktig i en parallellslalåm på Vikafjellet tidligere i sommer, kan jeg belaste kneet stadig mer, sier Atle Skårdal som er i rute etter sin korsbåndsskade og på seinsommeren reiser han med resten av utforlaget til sesongforberedelser på New Zealand.

Det eneste han avstår fra i Lunde er tandemhopp med fallskjerm. Verken Atle eller alpinforbundet risikerer 93- sesongen på en usikker landing om det er i hjemkommunen aldri så mye. Både fredag 10. og lørdag 11. juli skal imidlertid skikjendisene få kjenne telemarksluft under vingene i fritt fall over flystripa i Lunde.

Varden LØRDAG 13. JUNI 1992

Atle kjører inn to mill.?

Atle Skårdal har tegnet en kjempeavtale med Fischer som kan bringe inn nærmere to millioner kroner på årsbasis: - Det handler om fastlønn og et solid bonussystem, sier Atle selv til Varden.

HANS OLAF TVEGÅRD

Advokat Arne Steen utdyper: - Det er en ren prestasjonsrelatert avtale, og den er svært god. Det handler om store penger dersom alt klaffer for Atle, og han befinner seg jo blant de aller fremste i verden. Før skaden var Atle blant de tre beste, og det er et meget godt utgangspunkt for en solid avtale, sier Steen. Han jobber i advokatfirmaet Hodneland & co.

Steen har svært stor tro på Skadegutten: - Det er moro å følge Atle nå. Han er i fin fremgang med godt humør, et fenomenalt utgangspunkt for en vellykket sesong, sier den fornøyde advokaten.

PRESTASJONENE TELLER

Foruten de økonomiske betingelsene omfatter avtalen gode ski, et firma som har forpliktet seg på å satse på forskning og videreutvikling av produktene samt å stille til rådighet en toppkvalifisert servicemann.

- Disse elementene i avtalen er svært viktig. Når kontrakten nå er underskrevet, tenker ikke Atle på penger, men prestasjoner. Det er prestasjonene som er det essensielle i denne måten å tenke på mellom en toppidrettsmann og et firma, sier Arne Steen.

Han har vært den juridiske tyngden i forhandlingene og har et svært godt forhold til Atle Skårdal.

- Rent idrettslig går det svært bra. Atle har klart å komme seg videre på to måneder som andre måtte ha brukt åtte på, fortsetter Arne Steen, som fremhever den fenomenale fysikken til Atle Skårdal.

- Jeg har aldri vært så kondisjonssterk før, og det er en fin følelse, tilkjennegir hovedaktøren selv, som har imponert støtteapparatet sitt.

STYRKE KOMMER

Sammen med "Pella", Per Egil Refsnes, bygges styrken metodisk og gradvis opp. Atle føler at spensten og eksplosiviteten er i fremgang, men det tar lenger tid å etablere disse kvalitetene.

- Jeg er ikke på høyde styrkemessig ennå, men den kommer, sier Atle, med full tillit til egne ressurser.

Nå handler det om treningsøkter hver dag med varighet på tre timer og mye av tiden knyttes til Toppidrettsenteret på Sogn.

BARMARK

- Jeg er imidlertid usikker på hvorledes den lange barmarksesongen vil slå ut, fortsetter den blide lysluggen fra Lunde i Telemark. Han har nå trent "tørt" siden slutten av februar.

Men skal vi legge humør og utstråling til grunn, blir det en glimrende alpinvinter for herr Skårdal.

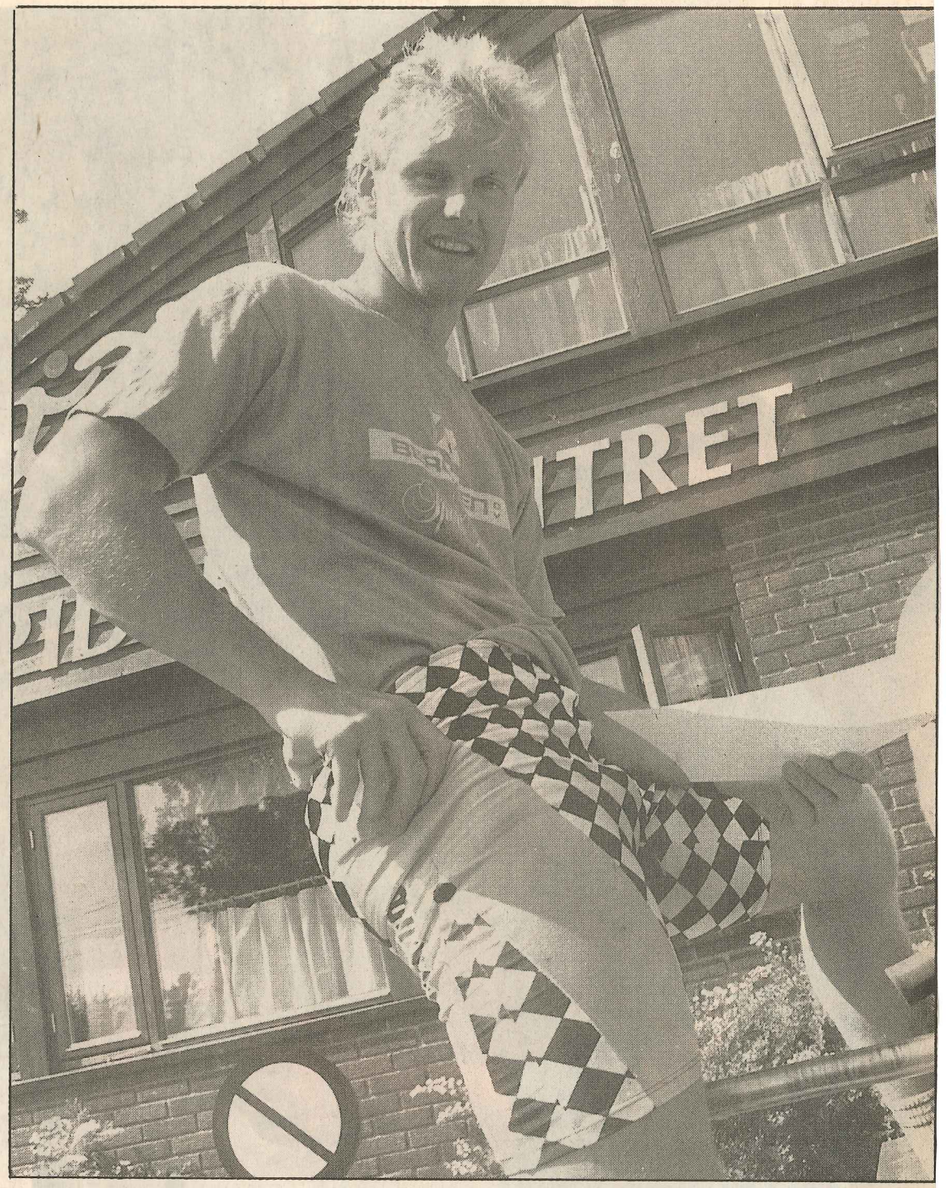

STORE HØYDER: Atle Skårdal (26) smiler igjen. Han har brakt ihavn en kjempeavtale med Fischer som kan bringe inn nærmere to millioner kroner i forlengelse av en kjempesesong. Atle sier selv: - Jeg har en solid fastlønn og tegnet gode bonusavtaler over to år. (Foto: Tvegård)

Søndag 14. juni 1992 VG

Skårdal bytter ski

Atle Skårdal skifter ski og blir Fischer-mann til vinteren. Ifølge Atle og hans advokat Arne Steen har han fått en meget god avtale med fast lønn og høye bonuser for gode resultater.

Atle har kjørt på Blizzard i mange år. Nå skal han kjøre for samme fabrikk som kameraten Lasse Arnesen.

— Treningen går bra. Jeg er ikke på høyde styrkemessig ennå, men det kommer, sier Atle til Varden.

TA
FREDAG
5. JUNI 1992
NR. 128 - 70. ÅRG.
LØSSALG KR. 8.00

SKRIVER SKI-KONTRAKT MED FISCHER

...etter å ha kjørt for Blizzard siden '85

RØLDAL: I dag setter Atle Skårdal signaturen på en smellfeit ski-avtale med østerrikske Fischer. Dermed snur han ryggen til et kjempetilbud fra franske Rossignol og sin mangeårige skifabrikant, Blizzard.

THORBJØRN SKAARDAL

Fischer har åpnet lommeboka på vidt gap for å få Skårdal i stallen, men det er ikke for pengenes skyld Atle nå bytter ski.

– For meg vil et skibytte bli en ny giv i karrieren på et uhyre viktig stadie. Nå kan jeg nesten ikke vente med comebacket, sier Atle Skårdal som satt sammen med Fischers representant og finjusterte avtalen under landslagssamlingen på Hordafjellet i Røldal i går kveld.

Fischers tilbud gir Atle atskillige kroner ekstra, både i den faste avtalen og i bonus- delen. Kontrakten skal løpe i to år - til og med OL på Lillehammer er unnagjort.

– Valget har ikke vært lett, men etter så mange år med Blizzard var det et godt tegn udner Fischer-testene at jeg knapt nok kunne merke forskjell. Et velutviklet teknisk apparat, som kan gjøre forandringer på skia tilpasset mine behov i løpet av ei uke, gjør det hele nærmest komplett. Derfor var det vanskelig å si nei til Fischer så lenge Blizzard gjorde det klart at de ikke kunne gi garantier for deres økonomiske forpliktelser, sier Atle Skårdal som har representert seg sjøl i forhandlingene med Fischer.

Fra før kjører Lasse Arnesen på Fischer-ski. Det samme gjør toppkjørere som Hoeflehner, Ghedina, Runggaldier, Boyd og Mader. Atles nye servicemann er også østerriker og heter Hans Ramelmüller.

– Hvordan står det til med beina som skal stå oppå skia?

– Takk, bare bra. Kneet fungerer fint. Selv om jeg fortsatt har smerter når jeg står på ski, er alt i rute. Noen dager kan det gjøre mer vondt enn andre, men det er i følge «eksperter» bare naturlig i den oppbyggingsprosessen jeg nå er i etter korsbåndsoperasjonen, sier Atle Skårdal.

BYTTER SKI: Atle Skårdal tar en siste kikk på Blizzard-skia, som har fulgt ham siden World Cup-debuten som utforkjører. I dag skriver Atle kontrakt med Fischer.

SE OG HØR

a er
hele året
på farten

Sommer-slalåm i Stryn

ENDELIG FIKK KJÆRESTENE VÆRE MED!

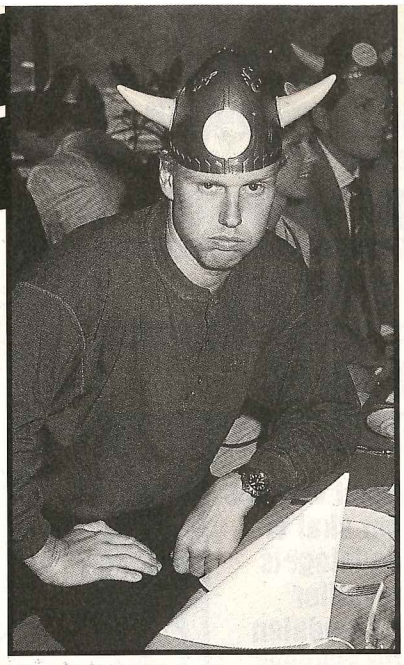

Atle Skårdal – med viking-hjelmen på hodet under middagen etter rennet. ▶

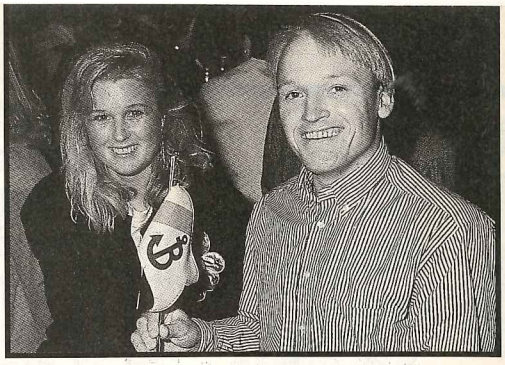

▲ Finn Christian Jagge storkoste seg sammen med kjæresten Anniken i Stryn.

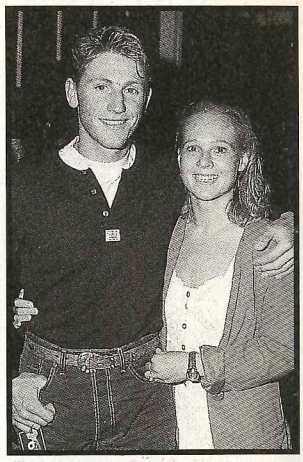

Jan Einar Thorsen hadde med seg sin Tina Jordsjø. ▶

Endelig tid til damene! Store deler av året er alpin-gutta på reisefot. Hjemme sitter kjærestene alene. Men for en gangs skyld fikk "alpin-enkene" være med på moroa. Ferden gikk til Stryn. Skipsreder Morten Bergesen betalte hele kalaset.

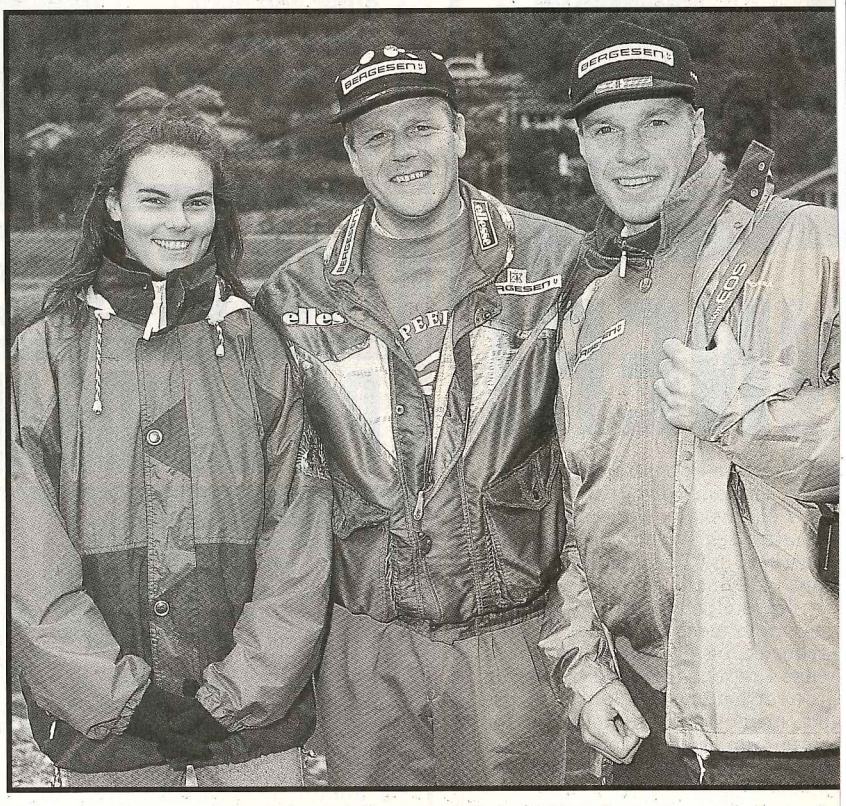

▲ – Det er fint at vi også får være med, sier Ole Kristian Furuseths kjæreste, Linda Thoresen. Her er de sammen med skipsreder Morten Bergesen.

REPORTASJE: ØYVIND SKOGRAND

På farten hele året! Slalåmguttas hverdag består av beinhard trening og reising. De fleste av våre slalåmkjendiser har kun noen få fridager ved juletider. Ellers går tiden med til trening og konkurranser – verden rundt.

Telefonen er det eneste hjelpemiddelet de har til å holde kontakt med kjærestene som sitter hjemme i Norge.

Det er derfor stor stas at Morten Bergesen betalte oppholdet for kjærestene under Bergesen-cup i idylliske Stryn.

Fornøyde kjærester

– Det er veldig fint at vi fikk være med, sier Linda Thoresen (24), kjæresten til Ole Kristian Furuseth.

– Jeg synes at vi gjennom Bergesen-cup får et bedre forhold mellom sponsoren og oss gutta, forklarer Ole Kristian (25) til Se og Hør.

Han kunne ikke være med selv i cupen denne gangen på grunn av en kneskade. Også Morten Bergesen selv synes det er gøy å møte de norske slalåmkjendisene han sponser. Og det er ingen hemmelighet at Bergesen synes slalåm er en spennende idrettsgren.

– Det er hyggelig å møte alpinistene på denne måten. Vi blir godt kjent med hverandre, sier Morten Bergesen som pleier ta med hele familien til cupen.

Det ble også tid til litt annet enn skiaktiviteter for slalåmgutta. Didrik Marksten – som vant årets Bergesen-cup, Finken Jagge og Lasse Kjus prøvde seg også på vannscootere i en uformell konkurranse.

◀ Gratulerer med seieren! Morten Bergesen delte selv ut førstepremien i Bergesen-cup til den fornøyde vinneren, Didrik Marksten. Premien var verdt ca. 35.000 kroner!

Geir Karlstad møtte også opp på sommerskisenteret i Stryn. Riktignok ikke for å være med i Bergesen-cup, men utvilsomt sammen med kjæresten Monica Johannessen. ▼

Alpinistene BLE «DREPT»

Sykkelturen med skøytegutta ble tøff trening

Av KAJ T. PEDERSEN og JOHN STENERSEN (foto)

VINJE (VG) – Skøytegutta er fremdeles «pigge». Selv krabber jeg rundt på hotellet, sier en utslitt Atle Skårdal. Skøyte- og alpinlandslaget har nettopp ankommet Vinje i Telemark. De to landslagene er på felles treningsleir.

Atle Skårdal var den eneste av alpinistene som klarte å holde følge med «henda-på-ryggen-gjengen». I Morgedal måtte han imidlertid slippe.

– Jeg syklet alene de tre siste milene, det var knallhardt, sa en utslitt Atle Skårdal etter seks timer på sykkelen.

Atle imponert

Jeg er meget imponert over skøytegutta. Jeg visste de var sterke, men det får være grenser, sier Skårdal. Han tror absolutt denne typen trening er nødvendig for alpinister.

I løpet av en uke skal Koss & Co. tilbakelegge 105 mil. Alpinistene «nøyer» seg med snaue 75 mil.

– Vi er i rute, sier skøytetrener Hans Trygve Kristiansen.

– Ingen hadde regnet med at alpinistene ville klare å holde følge med «mine gutter», men jeg er imponert over Atle Skårdal, sier treneren.

Johann Olav Koss og Geir Karlstad regnes som habile syklister.

– Sykling er topp for utholdenheten i lårene, sier Johann Olav Koss, og synes turen så langt har gått bra.

– Moro at alpingutta tok utfordringen. Jeg vet de har godt av denne typen trening.

– Nå får de se litt av Norge de også, ler Geir Karlstad, og minner om at mye trening over lang tid er sunt.

Tidligere i uken tråkket gjengen seg gjennom 17 knallharde mil, fra Stavern i Vestfold til Vinje i Telemark. Som vanlig bruker skøytegutta en uke av sommeren til å sykle. Nytt i år er at alpinlandslaget er invitert med på turen.

Hans Trygve Kristiansen står for treningsopplegget, som han mener alpinistene også vil ha stort utbytte av. – De er ikke vant til å trene kondisjon på denne måten, men de har godt av det, sier Kristiansen.

Bruker krok

– Det blir uvant å sykle på landeveien, sa Atle Skårdal før start. Han sørget for at Dag Erik Pedersen, nybakt norgesmester på sykkel, møtte opp på Luftforsvarets base i Stavern.

– Jeg tok med en proff for å justere sykkelen, fleipet Skårdal.

Og Dag Erik justerte, mens han lo av «stilen» til alpingutta. – Etter å ha sett alpinistene sykle, kan jeg trygt sette utfor slalåmbakken til vinteren. Og dét uten at noen ler av meg, humret Dag Erik Pedersen.

Fleipen sitter løst. Finn Chr. Jagge sier han har med seg tau, med krok på. – Den skal jeg feste bakpå sykkelen til Geir (Karlstad), ler han.

Alle skulle holde følge, men det det er tydelig at skøytegjengen ikke er på ferietur.

Langs Skiensvassdraget er det mange harde bakker. På toppen av den første venter vi, og når gjengen kommer, ligger Geir Karlstad og Thor Olav Tveter foran og «drar». Ole Kristian Furuseth ligger bakerst.

– Jeg er ikke sliten, måtte bare slippe litt, sier «sinka» i forbifarten.

Ole fullførte, men måtte legge inn et par små-raster underveis. – Dette var tøffere enn jeg hadde trodd, sa Furuseth.

FINT DRIV: *En frisk og fin Atle Skårdal drar i feltetsom teller kremen av norske alpinister og skøyteløpere. Senere gikk det atskillig tråere både for Skårdal og Ole Kristian Furuseth (innfelt)*

I MORGEN FREDAG 10. JULI

NATTÅPENT HELT TIL MIDNATT I LUNDE

- Atle Skårdal SKAL vinne!

LUNDE: – Nå ligger vi i dvale for å se på «Sommershow». Vi har god tid, fordi vi har ferie. Noe «bunkers» har vi med hjemmefra. Annen «bunkers» ordner vi her oppe. Og gjett om vi skal heie Atle Skårdal fram til seier!

Dette forteller en glad Vestfoldgjeng vi treffer ved Lunde sluser. Harald fra Tønsberg er debutant på Telemarkskanlen og har bare ei uke på seg denne gang for å nye alt hva kanalen har å by på.

– Men vær sikker på at jeg kommer igjen, da vil jeg være her oppe hele ferien! Og da vil jeg helt opp til Dalen, understreker Harald.

– Jeg er «veteran», forteller Jan fra Nøtterøy, som har seilt Telemarkskanalen seks ganger!

- God plass

– Det er så god plass her oppe, det er verre ute på sjøen. Der er det folk overalt, forteller Jan, som har med kona Bjørg. Båten deres settes på vannet i påska og blir ikke tatt på land før i november.

– Slusevertinna vår er så innmmari hyggelig og behjelpelig. Vi har ikke funnet noe å klage på i løpet av dagene. Kan en ha det bedre, spør Jan, før han finner fram mer «bunkers».

Hei på Atle

Kirsti og Odd seilte opp til Dalen i fjor, men synes det siste stykke oppover var kjedelig. De er allikevel ikke fremmed for å ta turen til Dalen igjen.

– Men fredag skal vi inn til sentrum, hele gjengen. Vi vil se hva alpingutta presterer, og ikke minst om Atle Skårdal vinner på hjemmebane, sier den blide Vestfoldgjengen.

VESTFOLD: En munster og ferieglad båtgjeng fra Vestfold. Nærmest Harald og Bjørg. Bak Kirsti, Jan og Odd, som i morgen skal heie Atle Skårdal fram til seier i «Sommershow». FOTO:KJELL I. BORGEN

Varden
TIRSDAG 14. JULI 1992

Uten "Kvins" på en øde øy

- Det var vanskelig. Jeg kan ikke komme på noen i farta. Sikkert er det imidlertid at Jan Fredrik Kvinsland, landslagets pressesjef, ikke er uaktuell som selskap på en øde øy. Først og fremst fordi han er mann, men også fordi jeg ser så mye til ham hele vinterhalvåret. Ikke misforstå, "Kvins" er en ålreit fyr, men ikke som reisefølge på en øde øy, sier Lundes store sønn, Atle Skårdal.

UTEN "KVINS": Atle Skårdal er alltid populær, uansett hvor han dukker opp. Det beviste han i hjembygda Lunde fredag hvor mange håpefulle ville sikre seg Atles autograf. Men han har problemer med å finne en partner til opphold på en øde øy. En ting har Atle imidlertid klart for seg. - Det skal ihvertfall ikke være Jan Fredrik Kvinsland, alpinistenes pressesjef. (Foto: Per-Eirik Hekkelstrand)

Rett fra hjertet

Navn: Atle Skårdal
Født: 17. februar 1966
Yrke: Utforkjører
Idrettstilhørighet: Skade I.L. og Alpinlandslaget

ARNT W. LUNDSHOLT

FERIEPLANER

Jo, jeg skal da ha ferie. En fortjent sådan, spør du meg. En uke seilferie sammen med gode kamerater er planlagt. Hvor vet jeg ikke riktig enda, men det kan bli nedover Sørlandet og det kan bli andre steder. Det får holde. Etter det kommer hverdagen og trening igjen.

EF/EØS

Jeg må innrømme at jeg ikke har satt meg så veldig godt inn i de sakene. Noe klart standpunkt har jeg ikke, men når det blir folkeavstemming skal jeg nok ha en mening og et klart svar jeg også.

ARBEIDSLEDIGHET

Selvfølgelig altfor høy. Det må bli gjort noe, men hva, nei det er ikke jeg den rette til å gi noe svar på. Jeg tror kanskje folk må være mer villig til å ta de jobbene de kan få, ikke være kresne. Uansett om de har kvalifikasjoner som tilsier noe bedre, ihvertfall for en kortere periode.

POLITIKERE

Noen er bra, noen er middels og noen er dårlige. Enklere går det vel ikke an å si det.

FOTBALLSPILLERE I TELEMARK

Det tør jeg ikke si noe om. Kan jo risikere å bli kjeppjaget når jeg kommer hjem. Jeg aner ikke hvordan de trener, eller hvor mye de trener, men jeg tror det er mindre bra i øyeblikket. Kanskje de kunne trene mer på egenhånd. Hva vet jeg?

GEORG ANDERSEN-SAKEN

Jeg har fulgt med i den saken. Ikke så veldig godt kanskje, men såpass at jeg har vanskelig for å tro at det har vært bevisst doping fra Georgs side. Han kan ha fått inn et eller annet stoff uten å vite det, men jeg tror ikke han har dopet seg bevisst.

GRILLTIPS

Det må bli en indrefilet. Med skikkelig bernaisesaus, en god salat. Ved siden av har jeg en iskald Cola. Men snakk heller med Dag Kolsrud om dette her. I tillegg til å skrive musikk er han en mester på dette området.

STØRSTE TABBE

Og det spør du meg om. Jeg har så mange at det er vanskelig å plukke ut en. Den i Garmisch sist vinter var ihvertfall vinterens største tabbe. Jeg burde jo holdt meg på beina.

EN MILLION LOTTOKRONER

Hvis jeg hadde fått en million i fanget ville jeg kjøpt meg en skikkelig Harley Davidson.

Deretter ville jeg reist på en skikkelig feit ferie. Et eksotisk sted ville stått på reiseplanen. Hvor kan jeg ikke ta på sparket, men en av øyene i Indonesia ville ikke vært dumt. Overskuddet etter at disse tingene var unnagjort ville jeg brukt på litt av hvert uten å tenke altfor mye over hva de går til.

PÅ EN ØDE ØY MED...

Ihvertfall ikke Jan Fredrik Kvinsland.

HVORFOR

Fordi han er mann, og en fyr jeg ser hver dag hele vinterhalvåret. Det er vel grunn god nok.

FREMTIDEN

Jeg håper jeg slipper flere skader. Den siste jeg fikk i Garmisch var litt i drøyeste laget. Jeg håper å styre unna slike i fremtiden.

TA 11/7-92

Vellykket skishow i Lunde

SIDE 30

HJEMME: Atle Skårdal hadde tatt med seg Kjetil AndréAamot (til v.) og Finn Chr. Jagge til hjembygda fredag. Med denne supertrioen på ski måtte det bli fest i Lunde sentrum utover kvelden.

FOTO: ØRJAN MADSEN

SUPERTRIO

LUNDE: Stor stemning og alpiness på rekke og rad preget Lunde sentrum tidlig fredag kveld. For tredje gang hadde Atle Skårdal tatt med seg skivenner til hjembygda. OL-vinnerne Kjetil André Aamot og Finn Chr. Jagge, sammen med Atle, utgjør litt av en supertrio.

BENT BERGSLI/ROAR HUSHAGEN

Flere hundre mennesker ville oppleve skishowet og hadde funnet veien til Sirkustomta i sentrum. Og da regnet ble avløst av sommersola, måtte det bli en ny suksess for alpingruppa i Skade.

Glimrende PR

Super-G spesialisten Kjetil André Aamot kunne ikke skjønne at han ikke hadde vært invitert tidligere.

– Må du ha vunnet OL-gull for å delta her, undret en simlende Aamot som karakteriserte showet og parallellslalåmen som en glimrende PR for sporten. Men særlig høytidelig tok han det neppe.

Det gjorde heller ikke «Finken» Jagge, som konferansier Knut Th. Gledish til slutt kunne utrope som vinner. Den eneste som faktisk slo OL-vinneren i de sju portene, var Skades egen Tom Nygård. Men da hadde begge walk ower, og løpet talte ikke.

Humørfylt

Hovedpersonen Atle Skårdal var i kjempeslag og smilte og vinket til venner og kjente.

– Dette er jo bare moro, og det er klart jeg støtter hjembyga og klubben min, sa Atle som sjøl mener han ligger foran skjema med tanke på neste sesong og fjorårets skade. I rennet kom Atle til semifinalen, men ble der slått ut av Didrik Marksten. For å understreke hvor lite alvorsfylt det hele var, tok begge to like godt av seg skia.

Skades Espen Arnesen vant rekruttklassen. Den lovende junioren med 15. plass fra siste års Hovedlandsrenn, får vi helt sikkert høre mer fra.

De fleste var der, men Ole Kr. Furuseth, Lasse Arnesen og Jan Einar Thorsen manglet. Det gjorde også popmusikkens svar på Atle Skaårdal – Dag Kolsrud. Årsak; en ødelagt skulder.

SOMMERSHOW

FREDAG 10. JULI

Kl. 16.00: Varden/Busk Show
Kl. 17.00: Skades alpinister
Kl. 18.15: Åpning v/ordføreren
Kl. 18.30: Skishow på natursnø m/hele norgeseliten i alpint
+ Dag Kolsrud
Kommentator: Knut Th. Gleditsch
Kl. 21.00: Musikk fra friluftscene
Kl. 24.00: Butikkene stenger. Tandemhopp i fallskjerm m/alpingutta fredag og lørdag

Søndag 12/7 kl. 11–15: Bil og MC utstilling

Knut Th. Gleditsch

Dag Kolsrud

Butikkene åpne til KL. 24.00
Studer annonsene og gjør en god handel!